

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَبِرَبِّ الْعٰالَمِينَ (الْحٰمِدِيْنَ)
وَبِسْمِ رَبِّ الْفَلَقِ

کتاب نقش سلیمانی

در علوم غیر شریعه خاصه

احضار ارجواح - سور - طلاق

تعزیز مبدی و آثار شیخ بانی

پیغمبر نعمتات نقشندی

مکتبه شریعه کائنت روڈ
کوئٹہ

نقش بیهانی

در علوم غیر مذهبی خاصه

علمیات

اخذ ادراجه سحر

بنگندی از آثار شنخ بیانی زده

مختصر فوایدات نقشبندی

نفیت و لئمانی

ب) بیس عالیه سرالحریم

بنام آنکه نامیش هر زبانا شایش جو هر شیخ زبانها
و در دو ناسعد و دبر روان سرور کارنات و منخر موجودات است
وماعث ایجاد نی آدم حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم اتفاصل
این کتاب فراصل نزبان ارد و بوده و بعد این بزبان فارسی ترجمه شده
و مشتمل بر شیش باب باب اول شمل نزهض
فصل اول در بیان قواعد حاکم بر داشتند این کامل عبار و عالم
ذوی احراقه ای پوشیده میاد که برای دعا و دوام ترکیبی و اصولی میعنی آن
اگر با ترکیب اصول دعای داده کرده شود زفو داشت بذریوش دو از این اصول
عمل کرده شود و هر دو ناقمام میباشد و ازین باعث بجای قایده و ضرر طبق میاید
خصوصا در عمل خواهد نی با اصولی اختصار میکند و در تقویت و شستن خانهای نایابها از
نهاد اگر تماشیری حسب دخواه نخواهد عمل و تقویت را کدام میازند پس از مصیت که
وقتیکه قصد عمل کردن و تقویت تویی نمایند اول همانه که عمل خواهد نشاند و تقویت نشانند
آنوزد چنانچه که علاج مریضان کردن خواهد ادرا باشد که اول کتب حکمت از حکم
حدائق خواهد و ترکیش ناضرن هر چون قاره و ره و بلوچ سرمن شنخ نوشتن و او زان ادویه
بسابست هر چون در نیخ و پیچ کردن آموخته اسخان از بخط آغاز کند و بعد بجز از حکم
حدائق میگرد و این چنین علم و عمل معاصر اسلامی آن باید آموخته اند اچنده و اعاده کنند
فن عمل میعنی نوذه اند و از پیران طریقت بدایافت رسیده بطور مختصر درج کرده میشوند

اگر عامل این قاعده با راجح خاطر دارد آن شا بهمه نه بجز قاید نه نقصان حوا پد و نه
 قاعده اول این امر را در قبولیت غایب اعمال اشراعیم است که اکل جلال و مصلحت مغلوب
 و بر وقت خود عمل از رجوع قلب خاندن حق کرنا اختمام علول خود حاضر دارد و گرئی این فاعل
 خواهد شد بقول حضرت مولوی حسنو بزرگ است بحاج دل کار اخراج اینچنان شیخ کی هاره اخراج
 قاعده دوم از اعلی وظیفه اگر تا امام معوذ و بخواهد از این تقدیر حیونات عیشه ضرور است
 یعنی خود را آنچه نیاز ندارک لذت مثلا گوشت گاو و ماهی و بیضه از موسم جاوزه که باشد و بسرعت شکد
 بتوادار جزی از قسم مصادیع حاتم خود را ندارک آشیانه کوته امید و دوست است که در محل و معا او شد
 کامل بخوبی خواهد شد قاعده سیمین در میان جواهر چشم آورده اند که در خواندن علیات و نقش
 و غیره بدر کردن تقریبا وقت ضروریست مثلا شخصی عیشه از قسم جلائی با جایی اول بجز و زدنی
 که خواندن آغاز نکند خیال وارد کرده ختم آنچه خواند بروز و وقت کند که آغاز کرده بود و
 اختلاف نهان موجب ضرر و نقصان است قاعده پنجمین تین مکان ام
 از پنجمین ضروریست اختلاف مکان بلاعذر ممکن است بحیث جایی و مصلحتی
 آغاز و ختم کند قاعده پنجمین آغاز کردن عمل بد مردم چه ماه بستراست از اینکه
 در زوال اه آغاز نکند قاعده ششمین وقت تکمیل عمل خواندن آغاز نایاب است
 اینها که بشیوه چهار قل راسته ملک خوانده و بر امکنان و دستهای خود دم کشند
 و گرد خود حصار بند و پوشیدن قاعده هفتمین هفت ستر چهارم و ده عاد خواندن اگر
 سرمه داده و معروف سر نام خواسته آتش باشعه از دزو و ترا آید از حروف آتشی
 و آبی مداد است و در حروف خالی و آبی که از عدالت کردند بخواهند یا که اگر کسی ام
 یا محل شروع کند حروف سرمه دور کرده بخواهد ناک بزودی اثر کند باد بدم مکان
 با دو آب میانه آبی خاک سزاوار آب و آتش خالف از بوجه اصرفا ک رنگ زده
 حضرت جبرئیل یاد نکن بزیر حضرت اسرافیل آب رنگ نیلی حضرت میکائیل آتش
 رنگی پسیده و زرد حضرت هزاریل قاعده هشتمین وقت تکمیل زکوه عمل دهد و از
 زکوه خارج شود باید که در روز بخت باریا و داروه باریا زیارت از این آنرا بخواهد

قاعدۀ هضم در عمال اجارت مساح علی همراه راست و اگر بی اجازت هام عمل
خواهد کرد نقضان خواهد داشت و مصنف این رساله و علمای مردم خود اذن حام
داوده هر که بخواهد عمل کند اثبات شده بیچ نقضانی و فواید خواهد داشت تا که فایده همان
و خاص احتمال شود قاعده همچنین در پیان بر جای عبارا در یافته کردن گفت
بر جای استارگان ساعتی آنرا هم ضروریست چرا که بغیره باقی همچنان بیچ علی هواند کرد
معنید اخصر حال آنها مذکون اطیبه کرد و میشود **فضل** و **وقم** و **در میان** بر جای
و تفسیر شیخ الغیریز و معصود العالیین و عیزه و تشریف است که حقیقت بر جای این آنکه قبیل
گردش آن قاب در آسمان از رو پیدا میشود آنرا و اثره البروج میانند آن قاب امره و زندگان
همی میکند و آنرا در دواره هیضمن مساوی تضمیم کرده اند و هر حضرة احمد بروج و آنها تعلمه و هر جرا
مطابق آن خوب است که بسبک اجتماع سیارگان پیدا شده است متصور ساخته اند و اهل هند و جرجا
در اس منیانند آن و وزاره بروج آنیه (۱) احمل منندی سیچ ما میباشد را گویند بضریش بفرز
میش خواست در سر اهم و و شاخ دارد و سرا و بجانب غرف دم او بجانب شرق و پشت
جات شمال پای او بست جزوی رویش بر عقب بگشته کویا که کسی پیزیر ای بند خانه بیخ
شرق آتشی سرخ و بال نهره شرف اتفاق است از درجه بیشتر خل و تر منقلب میکن سرطان
حرف اع لی (۲) فوژ منندی برگ ط می جسته را میگویند بصورت گاو است
سر او بجانب شرق و دم جات غرب خانه نهره جنوبی خاکی سفید و بال تریخ شرف فتر
درجه موئیث ثابت موکل حرزاپیش حرف ب (۳) جوزانندی تن میان اشاده میگویند
بشك و طفل راهنمایان آیینه سرش بجانب شمال مشرق و پایا ای او جات جزوی غرب خانه
عطایار غربی بادی زرد و بال مشتری شرف این بیرون و بینه کرد و جسدین موکل اهواز اشیل جز
ف ق ان (۴) سرطان بندی گرک میاسادن ایگلو بندی بصورت جانور و بیانی بندی آن چیز
او گنگ است خانه قر شمای ای سفید و بال محل شرف شری همراه میرخ موئیث منقلب موکل
قیفا ایش حروف ح (۵) اصل مندی سنگو میان اشاده ایگلو بندی بشك خانه قصر خانه
کرد و فارسی آنرا ایش بگویند خانه شرس شرق آتشی سرخ و بال محل مگر ثابت موکل حرا ایش حروف

(۶۴) سفیلله هندی کینان ماه کنوار بینی آن سری ایمیگونید بصوت و خترتیست و امن فرو راه است
و سرا و جایی هزب شمال و پایا ای او جایی اوجایش مشرق و جنوب سرتچ پر فرو راه است و موست داشت
برد و شر برداشت و درخان دست خوش خلی گز قره است خاز عطاء و جنوبی خاکی شیرز و بیضی سپاه
و بال مشتری شرف عطاء و هم طرز هرمه شورت و جندهین موکل سماکایش حروف اب ت (۷)

میثان هندی تلا ماه کاکت ایمیگونید بصوت میزان است خاز غربی باودی سپیده بال تریخ
شرف تحلیم سوط آفتاب مذکور منقلب موکل فهم اخایش حروف اب ت ظ (۸) عقرب هندی
برچیک ماه آگهن رامیگونید بصورت عقرب هندی بچهه خاز تریخ شمالی آبی سرخ و بال نهر
هیوط قرمونت ثابت موکل ضد ضامن حروف ل ن ظاض ف ذ (۹) قوس هندی
درین ماه پوس ایمیگونید بصورت تیر و دخان در دست رفته خازه مشتری شرقی آتشی زر
و بال عطاء و شریوت ذنب ای بوطرانه کرده جسین موکل صلحی شیخ حرف ف (۱۰)
هندی کل ماه آگهن رامیگونید بصورت بزم است خازه حل جنوبی خاکی سیاه و بال آن
شرف تریخ هیوط مشتری موئش منقلب موکل حماکایش حروف خ خ (۱۱) دلو
هندی کنه ماه پهاکن رامیگونید بمقبل مردمی است که برق رفیق در دست گرفته ای
کج کرده آب بر زمین میرزد خاذه حل غربی باودی زرد و بال آفتاده کثیابت موکل
سخاز ایش حروف من شص شع (۱۲) حوت هندی ماه چشت رامیگونید
بصورت دو ایهان با هم آیم خانه مشتری شمالی آبی سرخ و بال هیوط عطاء و شریوت هر
موئش ذ وجسین موکل قعنایش حروف ج د ا بروج ماه های هندی و برجایجا
برای دریافت و آسانی شایقان نزشت میشوند که در یافتن بر و آسان باشد حل
ماه بیاکه آن و جیمه اسناره در هندی همچو زامیگونیده میزبان ماه ساون آند
پنا و دن هم سفیلله ای اسن تیرمان را کاکت عقرب راگهن و قوس را پوس زاحد که
هاده آن دلو و ایهان آن حوت را چیت میگونید شاعری طبع بر جهارا نظم کرده است
علیله های و بیشتر کان و شور خاکی جدی و خوش بشان
طیخ حوزه و دلو با دخوه دان گرچه که حوت هفتم بمه

عشر سیال

۵۷

ابو بصر فراهی خانهای ستارگان ! نظر کرده است

حل و عقرست با برام تو س دهست مشتری را نمای
شور میزان چو خانه زره است مرز حل راست جدی دل رقای
تیر و جوزا و خوش مر سلطان خلا آفتاب شیر مام
د اگر خداوند تعالی هر برج و ستاره را نیکی و بدی و متعادل و نجاست از هر جدید کانه عطا و د
د حلم آنها در این عالم جایی نمیشود لذا نزد عالمان دوازده کانه ترقیت شده است و مغلب و
دو جدید و قوی که آنها به بیچ ثابت آیی عمل محبت و کشش شنیق و غیره معینه مسافته و دز
مغلب هایی که نیز نیزه و دو جدید برای هر دو امر عمل کردن سزاوار است و هیون احوال
دوازده ماه است و عقین آن زمانهای ششی میشود مؤلف ساریک افزوه برای آسان فهم در
درج مژده که انسان اینجا طلاق خطر و ازه کیفت دوازده برج منشعب خواهد شد چراکه بین فیروزی کجا

د مشتری
جهت خوبین ببرند خانه
د استخالی آبی شنیخ
شنبه

البرج

فصل سیمین در بیان ظالع

ید آندراین قن استخراج کردن ظالع برای حب و غرمه ضرور است و در این ساره مختصر گنجایش طول و طویل حالات نیست طذا یک قاعدة مختصر عام فهم تجارت می‌شود و اگر در رایا فتن ظالع شخصی نظر باشد اعداد اسم او و مادر او و برآورده یکجا جمع کند بعد آنرا بر دوازده طرح میدهند هر چه باقی ماند برآورده تقسیم نمایند هر عددی که بعده تقسیم باقی ماند بهان ظالع آن شخص است مثلًا اگر یک عدد باقی ماند ظالع برج حل است اگر دو باقی پاچ برج نوز است اگر نه باقی ماند هر برج جوز است اگر چهار باقی ماند هر برج سرطان است اگر پنج باقی ماند هر برج اسد است اگر هشت باقی ماند هر برج شنبه است

رس بایمانند برج

بر سنت: بایمانند برج میزان است و اگر هشت باقی ماند هر برج عقرب است و اگر نه باقی ماند هر برج قوس است و اگر ده باقی مانند برج جدی است و اگر یازده باقی مانند برج دلو است و اگر دوازده باقی ماند برج خوشت مشاش است اگر نام سائل مراد است حد داین دویست و چهل و پنج زدن و نام مادر سائل اهلی عدد داین چهل و شش است جمله شد دویست و ندویک پس بعد این دویست و چهل و پنج زدن هر عدد باقی مانند معلوم شد که ظالع آن شخص برج جوز است

و مرور و آن شش فصل است فصل اول در میان

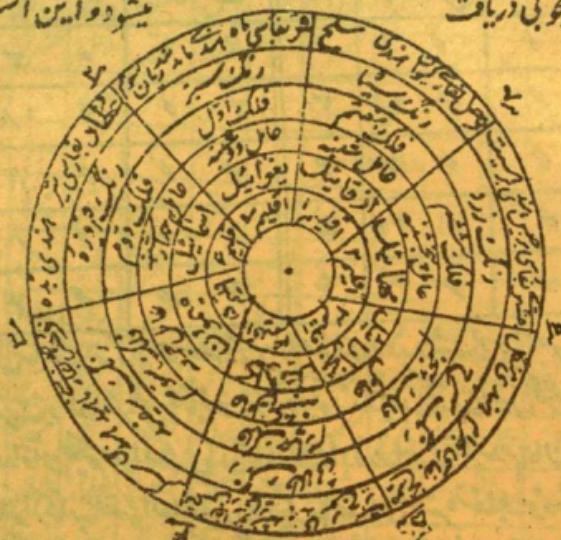
شمارگان در جایی المخلوقات و مختصر العائشین مرقوم است از آنکه جمل شاهزاده شمارگان بی شمار خلق فرموده که شاهزاده ای آمنا را بجز خداوند تعالی کشید آنچه شایسته که آمنار ابدات خود چیزی نیست و در خلکت چنان آمیخته اند که کوی نگین در انگشتی بست است که نمی‌گذین در انگشتی بجانب بالای شود و نیز را آن نفره یا طلا و چینه می‌شود و سیارگان برو و جانت فیرو بالاغایان سنته و بیین جست آمنار اثوابت میگویند مگر فرمیت خداوندی

بذات خود هم مترک انزو و بین جمهه اهل عرب آنها را سمع سیاره میگوشند و از
 صرکات آنها تاثیرات انواع و اقسام در عالم ایجاد و نمایشند و در اکثر حیثیت موثر
 میگردند و هر یکی سیاره بر وقت خود حاکم وقت میگردد و در سعد و سعید و سخن هر کتاب مختلف
 حکم دارد و هر یکی ابر یکی آسمانی مقام است و آن آسمان از آنم ۲۰ سیاره موسوم است
 و ۲۱ سیارگان بین ترتیب اند (۱) تقریباً میان میان چند ران و سوم بصورت
 مرد دراز قد و هر دو دست بزرگ شهابی خود نماید و یک بالگرد چهار رنگ بینزند بعضی آبی
 ظلک اول عامل روز و شبسته است موکل پیاویل اقليم هفتم (۲) عطاوارد بخاری
 هندی بدحو بصورت پیر مرد دراز بیش در دوست قلم رز انسکان غذ فناوه گویا که چیزی میتواند
 لذت فیروزی فلک و قم عامل روز چهارشنبه موکل سمایل اقليم دهم (۳) فرهنگ بخاری
 ناچید هندی سکر بصورت زنی است در دوست چیزی از فواختن گرفته رنگ سپید فلک سوم
 عامل وز جمعه موکل یمنی اقليم سوم (۴) مشکن فارسی خورشید هندی سورج اویت
 بشکل میانه قدر دهال بکرد چهار راست و چهارچهار راست و چهارچهار راست برا آنها زنگ فلک
 فلک چهارم عامل روز یکشنبه موکل کلاه ایشان اقليم حیام (۵) جرجی فارسی بهرام هندی
 من چکن بصورت مرد اشتری در میک دست شده شیر و در دوست دیگر سرمه زده گرفته زنگ سرمه
 فلک چشم عامل روز یکشنبه موکل خزاد ایشان اقليم هجدهم (۶) مشتری فارسی بجهیز هندی
 بروپت بشکل مردمک کتاب در دوست گرفته زنگ زر و زو بعضی صندل فلک ششم
 روز چهارشنبه موکل فرمائیل اقليم ششم (۷) فحل فارسی کیوان هندی سپهر بصورت مرگو
 دراز رو و از هر دو دست عصا اتفاق نکرد این گرفته و در دو دوست شاخ محل مسوه دارد گرفته
 در دو دوست دم بوش گرفته زنگ سیسا فلک هفتم عامل روز شبسته موکل از قایسل
 اقليم هشتم سمع سیاره شاعری گفته اسمای عجمی (۸) قراست عطاوارد و زهرسته
 شمس و میریخ و مشتری دز خل و در فارسی اسمهای آنها هست که اکس و تیر و زنگ
 دان چه خوشبیشید بهرام و بجهیز کیون (۹) اولیم هفت سیارگان ازین نظم یافته باشند
 هندی احکم زحل شد ملک چین راشتی ملکت ترکستان را میریخ گردید سروردی

عشق سیهان

حل ۹۶

شمس آمد و خزانی هر روم عطای در روز قدر تغفار را شد بر تری
مؤلف رسابریک دایره رقم نموده است نام دایرة انجوم مناده از مشاهدات
حال بحوم بخوبی دریافت میشود و این است

هر چند در اشکال و زنگ ستارگان و موکلان اختلاف بسیار است لیکن نزد اکثر محققان
و گفت معتبر از پنج معنی برداشت گردیده در این سال مخصوص اند کی بالاجال بخواهد شد و تبریز
و تربیج و تبلیغ و نظرات و عینه بخیال طول کلام که شنید شد فصل اول
بسیان ساعتهاي است و باز پایه داشت که خداوند تعالی جهن شاند در هر مخلوق است حسنه
نمایشی جهاد فرموده است و تمايزات آنها مدام بمنظمه میانند چنانچه هر ستاره که حاکم وقت برگزد
را تپیر خود را ظاهر میگردد معملاً عاملان و قوهای صحر تمايزات حاکم وقت بخوبی و شست عمل خواند
و بمحاجه شتن تعویضاً فارسیمایند و از زمان قدم تا ایندم همکی بازیقاً حدود اتفاق بقیه است لذا یک
نقشه برای دریافت ساعت که بوجب ساعتهاي روز است و دیگري که بطریق جدا
در قابل هر آن نوشته میشود و مستیک آفتاب طلوع ساز دیک چوبی دوازده نگشت
ماشد در زمین چهوار روبروی آفتاب فرو نماید در زمین بعد از آن ساعت آن چهار

زیده و نفشه را طاطخه مزود ساعتها معلوم میشود و نقشه اینست

نقشه دریافت ساعت بطور دھوکه مگری

حصہ اول صبح			حصہ دوم شب		
ساعت ۷	۶ اولنگ	۱	۳۰ اویل	ساعت ۱	۱
۸	۶	۲	۲	۳۰	۲
۹	۶	۳	۳	۱۸	۳
۱۰	۶	۴	۴	۱۲	۴
۱۱	۶	۵	۵	۸	۵
۱۲	۶	۶	۶	۴	۶

این جدول ساعتنامه که از طایخه آن ساعتها را روز و شب بوجا احسن معلوم میشود حضرت ابوالعاشر علیه السلام تایلیف فرموده بودند و بسبیب کثیر نقول اکثر جات قادت شد و پس بعد از آن حکیم ابوالعشیری آن تفاوت ادوار را ساخت تا این در همان مرحله بتواند موقوفه خار از کتاب معصومه العاشقین و دیگر بایضاً صنایع معتبره مقابله مزوده بصحیح آن کرد و محظی میباشد که ساعت هر رستاره یک نهضه میشود و قول اصح اینست از این حساب شمار ساعتها باید کرد و آنقدر اعلماً بالقصوبه باشد و اینست که در اینجا محل نجاشی است میشود این ساعتی امر پرورد و جدول در زیر است بخایر شرح بیت که تمام جدول در اینجا اور شود مهدن از زاد صفو بعد دریخ مزوده شد و اینجا بعضی از فحیجه طیات و مسائل فوشنده مسند شنخه دھوکه سرمه از دنیا شاهزاده از باقلاء ملکه آمر کوستان شاهزاده از جم خلی از رزالت کوشن شاهزاده کرتبه ایشانه سندیوس باشند صفحه عربی باشند ادواریه ای اباریت ماینه دهند و عبارت بخیم خلی دھوکه بقدر خود سازند و اکثر وقت در ربان بدارند لشی بلو ایسر روس کشیز شدوف گرد و بجز بار سوت ادر آنچه بخود ذات بهتر شنا میسپاید نسخه صفحه ع جانوریک از ادمینندی مگری میگشوند گوشت آنرا بریان آرد و بجز زه

لشکر را هم سعد میگویند در ساعت آن تقویت حس و خلاص شفای امراض نویسه دخل نخست که از
در ساعت آن تقویت یاراکی اعدا باید توشت نیکن حال لازمه است که وقت سحر کار کند و در وقت
نخست همچو کارکند که باین حمام خواه هر سیده در ساعت بعد هر کار کند که اینجا مش بتر و مفید تر خواهد شد از هم
فضل چهارم در پیان بجزرات در جواهر خوش و مقصود العاشقین نوشت است
که عامل وقت عمل خواندن، تقویت زنگ کاشتن خیال بجزرات ضرور پیش نظردارد که بمحب خود
بر استباره بسوزانده بجزرات ایند مشترکه عود، مشک، کافور، جوانان، صندل سرخ و شکر
گرهه عود، عجز، مشک، مشکل سینه، کافور و ایند عظام عود، کافور، صندل سرخ و قرقر
بجزرات شکر عود، مشک، واپسینی بجزرات قرقر عود، کافور و مشد و خیره فرجان عود، لو وان
و مال بجزرات همیزخ عود، اولان و بوقت نوشتن تقویت سرخن فیله پیل گرد بسوزانده ایان بجزرات
جکستاره عادی و بجذب شاره معشوچ استعمال سازه اگرستاره معشوچ هاش کی بسته به
لشکر بجزرات تقویت بعض رانی و راست و برای فیض جن و شباطین و خیره گول
پیل گرد و غیره است بخود و دوی که همیزی برآتش اتفکن این پیدا شود آن را یگنویند و

فصل پنجم در پیان، فال اسلام استارگان

سب سه بست مقام این فال اسلام نوشت است
اگر شخص را از حال خود بچ در پیاض منظور شاید
اول یکت ایشت حشم ز روسته زینت خانه و ازه
نه به بعد احال خود ازه بارت مرقومه دل معاشر یکند.
باید داشت که این فال از مرسیه اعمده و مجرب
و آن نموده است فال عصی بر میان اگر ایشت

قو بر زحل اغده معلوم کن اگر شخصی بر صداوت نمک است خواه ادرا تو میدانی باشد ای
و طیش تو اگر طهد و طهد ایزاده و پر شیانی و امن تیرست و رعیت خالص حق حق تو ام ای نیطه
اید و کسی که از تو و خود و ز دیگران اینها ای او شاهنت چندی حال تو با نیطر خواجه ایان دل بعد
نمیخواهد شده نی پرست قو ایان ای و مرنونی که داری احتمت نمیخواه شده ایان پیش ای

معاشر متوجه بود و بگزینسته بحث و مخواه کامیاب خواهی شد و آگر از کسی اتفاقی در میان از افراد
 واقع شده بتوان از آن اتفاق کامل خواه شد و آگر قضاوتی مجموعه فرزندواری چه بیر بین
 مقصد کامیاب شوی هفظ که خنده روز از صبر و شکر گذاشتن باشد که هم مصیبت و هم نفع دارد
 گردد و راحت و شادمانی پیدا نماید اگر انگشت ته بر مشتری افق دلیل است و ولتی بدست
 توافق و چدر و زیارتی و شادمانی آنرا دوستی که از او مفارقت شده باز از وصل و خدمت
 شوی هر چیز دالم داری از خاطر دور شود و از تنگه سنتی گشایشی حاصل شود و آگر قضاوتی فرزند
 داری پسر سعادتمند تولد گرد و از جانی خلعت نظر فراموشی باشد اگر غم و دردی
 دیگر بیست دور شود و آگر مال توپنار است زدن رفته آهناز فرار شوند و آگر باین وقت می‌باشند
 رنجشی واقع شده با بهم رفع شکر بین گرد و آگر از پیاده پائی و بخوبی است اسب ایهواه بدست
 خواه آدم بروخ چشم بینه دال نخود و چوب زرد صدقه باید و داد آگر انگشت تو رسیده بخانه
 دیگر تم تو حار است خاکه شده و دشمن صعب دری خضر تو است ایام محش پیش آیند کار یک نظر
 تو مردانه اوساست دشوار تر گردد پریشانی خاطر لاتحت حالت خواه خوب است بیان
 گردد و خاطر تو شغل جنگ و جمل مشغول گرد و از لباس سرخ دل تو خوشحال گرد و مطلع
 براین نوال گذر و بعد چندی خوشحالی پیدا نماید هر آن دهه و قدرگر لاتحت حال شده باشد
 براحت و شادمانی میگرد و دال مدرس گوشت و یمنه و بروز داده باشد تاگر از شاد
 مخنوظ نماند آگر انگشت تو برشمن افق در راه نمید کند داری زو و برآید آگر عشق خاطر پریش
 است بوقت شدت هر ازت شخص معشوقيش کاچکاوه ششلین گردد و بهم کار با حسنه
 برآیند مغلقی از تو بتواند اگری مهدل شود مرض شفای زیر گرد و دو از قسم خواه است یا از
 ولعل در مرجان بدرست آید اگر کسی از سرکشی باو جنگ کند بروی طفر نیاید و از جانی مرده
 شادمانی برسد آگر قضاوتی پسرد از فخر خادان تولد شود و آگر باهم باشد باز نهاده
 رفع شود یزد یک شببند گندم و شیر صدقه باید و آگر انگشت بر قوه هم افق عزیزی که
 در شهر و میر رفت باشد باز آید و آگر برازی سواری خاطر شش میں دارد اسب باده بزم
 فلک یافترنی بدست آید اگر دل منی دارد شخصی سخنواری می‌ساید رآن غم از خاطر اد

بیرون میآورد و از کسی نقصان و رنجیده خاطراست نفع حاصل شود، که نقصان
فراموش گردد و اگر مرضی دارد و زود تر شفا یابد از امر بدی پا خواجه سرافی یا زنی نفع
حاصل شود اگر زراعت خواهد کرد از دولت نامانی خواهد گردید مرض روحه جهش
تو برآید بروز جمجمه منگست و روغن صدق قبد به آگر انشت بر عطا هست افتد از
علم ببره اندوز گردد و اگر سیفه مجنوی دلار است و در اشتیاق وصل بیاید
و بیقرار است بعد از مدتی از وصل او کامیاب گردد هر مشکلی که داری از تو چه
حل میشود اگر مرضی دارد و آن صحبت خواهد یافت در علاج کردن تاصل بناید
کرد اگر چند روزی از سختی خواهند گذشت یعنی بعد از شرایط معاویت پیش
خواهد آمد و گوک بختش در خان خواهد شد صاحب دولت و شروت دستیار
او گند و بسیار محربان گردید از دولت نالمال خواهد گردید بروز جماد شنبه
پارچه بر نگف فاختان و منگست صدق باید به جه آگر انشت بر قدر افتاد میشوند
روز نباشد چون نک این سینواره میعنی آن تیزاست بهر حاجتی که دارد و زود حاصل
گردد در بخت اد با مارت و سید است بجه بیشتر که وزارت شاهی گردید و میشوند
فی الفش زود پایمال گردند و عنی که دارد و دور شود از در ویشی کامل طلاقی گردید و میر
اور احالم کمیسی آموزد و اگر نزوله شنیده استولی است از آب پر میز لازمه است حالا
که در این روز خاطرا در پریشان گرفتار شد صورت اطمینان مشاهده کند اگر قشای
هزمزد دلیستند دار و فرزند معاویت مند خداوند تعالی عنایت فرماید و محبوبیت اینها
بدست آید که داشت از آن آرام باید بروز و شبینه بیخ و خرماصدق بده

فضل ششم دریان ما هنای قرمی قنای رخنایی کحن و قدر کعرق

ما هران قن و کامان بخوم در خوازدن علیمات عایت ما هنای قرمی همچون ما هنای
شنسی اشته اند چنانچه هر راه را سی عشره معین ساخت اند اول عشره بنابرگ شناسنی
و فتح قدر عرق بنابر مجست و تیز بر منقمه بنابر عداوت ده اعمال اباید که در این هر دو قدر
لحواظ دارد یعنی بنابر و سمعت و زی اتفیخه و شخای مرضی و زود و شبینه و برای جی

و ترقی دولت روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعت هلاکت اعداً روز شنبه و یکشنبه و برازی
زبان بندی و غیره روز یکشنبه و دوشنبه معمین مازود خیال تاریخنامی وین میش هناد و اراد
در شرح سفر السعادت از حضرت عیاس نفع کرده است که در هر راه بخت دوزخست
از آن خدرا باید غود سپری خوازند و جست یکت و بجیت و چمار و میست و پیچ و خضر
علی هشتگام روایت کرده اند که حاققل اباید که در این روزگار جدید آغاز شنای پرها که
کارش با جام خواهد رسید و اندام اعلم بالقضوی و در بر کار جدید خیال در عقرب بیز
باید داشت شاعری این حساب استخطم ساخت برای خاطره درج کرده میشود
عقرقباند هر منی دو نیم روز از آن گران هر که کاری کوکند بیند خطر آنکه زبان
یازده اند را ساخته داشتند ساخته شش بجهادون سه بسیان یک سه بجهاد
بیست آنها گردن بسبیت شش آنده پس بجیت در مطلع آمد بجیت یکت همچنان چنان
بیزده اند بجیت شرست از زده بیان کنید

واجب سو مردمان را فضل

فضل اول بر بیان معنی اعدا و باجد در اکثر رسائل مردم است که فاطرا برای
نقش پر کردن داشتن حساب جمل ضروریت دارد و این اعاده حروف در اکثر سور
وقت می‌باشد بلطفاً اعدا و نوشته میشوند اول معنی ایجاد در یافته باید کرد و در نوشته اتفاقاً
و غیبات نوشته است که از ارامش شخصی است که نوشتن از او ایجاد شده است و این نوشته
کلمات معنی ایجاد و پوزه یخزرا اسماهی است و زمان او هستند و در بازار صنوان این حظم
آغاز کرد و هو زیر است امحلی و افسند کلمن سخنگو شد سعی قص این آموخت نوشته است
ترتیب کرد و خذ نهایا پداشت حضنخانه تمام ساخت و نیز اهل افت سحابی این افاظ
و گیراهم هستند و این مختصر رساله مختصر نوشته شد جدول ایجاد که در صفحه پنجم نوشته
از علم جغراخد کرده شده است ایزرا هفت که هستند و هر کل چهار حرفی است و
هر یکت کل که بسیه استاده قلعی وارد و در این هفت حروف آتشی داشت با دی
و هفت آنی و هفت خانگی هستند من جمل این مرد حرفی که رساله مخفی بودند

نقش سیاپی او از آن ستاره باشد پس با پر که بخوبی موانع آن ستاره بسو زان
ت آیینه الله تعالی زودتر اثر خواهد گشید و معقصد او حسب توجه خواهد براهم

بیست و هشت	ده	شصت	ست	مع	ده	خطف	ستز
بیست و هشت	ده	شصت	ست	مع	ده	خطف	ستز
آتش	۱	۵	۹	۶	۵	۹	۳۰۰
پادی	ب	ب	و	۶	۶	۶	۸۰۰
آبی	ج	ج	د	۷	۷	۷	۹۰۰
ظال	د	د	س	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰۰

برهان دوام در بیان حروف سیمی است

ما طان فتن علی و کامان طلم بخوبی را لازمت که اول نزکه حروف سیمی داشته
بعد شاه علی به خواهند بخواهند تاییر شد و در تبلو خواهند داشت و از جست بخخت خواهند
باشند اگر رفاقت خاص علی خواهند آغاز میکنند و نزکه حروف سیمی داشته باشند از خواهش
پر فایض بخوبی داشت از جان هر زیر میگویند و آنرا جست بیکوئید که داشتای هم خواهند
داشتمانی بخوبی داشت و میگردند که داشتای هم خواهند داشتمانی هم خواهند داشت
درین بر باد دیشود بسیعی میگویند که این هیئت حروف هشت حروف اسم باهی تعالی هیل شاد
شش زکر نوشتگان آن اسمها باینج خداوند مرتو جمل میگویند و هشت و شان آنها افقرت
هزار هزار هشتگان از اینها افقار قران مجید نموده بخواهشها از اینها تریت میگاند طرفه دزدکه
اینها بسیارند که آسان طریقه ایست که روز مرد بحروف را پچار هزار هجده و چهل و چهار
هزار هشتگان روز بیان فاصله بخواند و اگر مشکلی همیش این گذیر از ده هشت قصد مرتب
و هشت زنگ است که از این هشتگان هشتگان میخواهند میکنند همان ترتیب همچنان بازی های هر فرد داشت
و آن

قیمت هم افلاطون آن هشت آن هشت
نمایان افسل بجهت غایل الف

نایاجه را ایشل بجهت غایل الف

نایاخنکان ایشل بجهت غایل الف

نایاخنکان ایشل بجهت غایل الف

یاد روزانیل بخت یاد	یاد مکانیل بخت یاد
یاد شرفانیل بخت یاد	یاد آمناکیل بخت یاد
یاد همراهانیل بخت یاد	یاد همراهانیل بخت یاد
یاد اعطاکانیل بخت یاد	یاد اعطاکانیل بخت یاد
یاد لومانیل بخت یاد	یاد لومانیل بخت یاد
یاد اعطرانیل بخت یاد	یاد اعطرانیل بخت یاد
یاد اوفرانیل بخت یاد	یاد اوفرانیل بخت یاد
یاد اطاطانیل بخت یاد	یاد اطاطانیل بخت یاد
یاد دورانیل بخت یاد	یاد دورانیل بخت یاد
یاد سکپیانیل بخت یاد	یاد سکپیانیل بخت یاد

باب چهارم مشتمل بر تمهیض

فصل اول در فواید و اقامات تقویتی است که تقویت را چهار اقسام است آتشی
باوی - خاکی - آبی - تقویتی آذرگویند که بر کاهنیا بر سفال آب نهادیم یا پرست آدم
یا بوق چنی نوشته داشتم اندادند با قریب و یگдан و فن مازنده برای فتوحات و خواسته
و خیره است و تقویت باوی ایست که تقویت را بر درخت یا جایی بلند آوریز آن گشته باش که فروزان
جنش کند برای حب و نیان بندی است و تقویت آبی ایست که تقویت را در مدیا یا سر برای حوض
یا چاه اخانه برای تحریر بخلاصی میکند و غیره باشد که و تقویت خاکی ایست که زیر است
یاراه یا چودابهی که هستان و غیره و فن گرده شود برای هلاکی دشمن غیره است اگر تقویت
آتشی نویسد خیال این شروط میدارد که بر یک نازو نوشته دوی خود بطرف مشرق سازد
و قریب یگدان یا توز رویش و اگر تقویتی باوی نوشته منظور گردد این معنی را پیش نظر دارد
که بنابر شخصی تقویت نوشته است در اسم اوین یا زده حرف نیاشنده ابج دوق
ه لک ف ض ط دهایی که بر جای بلند نشسته تقویت نمیسند که در آنجا آمد و درفت با دخوبی
میشد و در بطرف مغرب گشته و اگر تقویتی آبی نمیشد بر کنار در یا یا حصن نشسته نویسد
اگر در آب نشسته باشد این است در و بجانب شمال گشته و اگر خاکی نمیشد این چهار چشم
ملحوظ میدارد خانه از غیر کس خالی باشد و در بجانب جنوب گرد و اتفاقی برای خوش نمود
شی خود را زیک نازو بزین نمیشد و آن تقویت نمیشود اگرچه هزار بخت شد.

هصل دوم در میان تعویذ نوشتن هر که تعویذ نوشته خواهد برازد زبان بندی خواهد
 بندی در ساعت عطارد قدر درست سازد و جستجوی بندی در ساعت پنج و نیم با برداشتنی و
 مفارقت در ساعت نیم برازی افت در ساعت قرباً مشتری فرای ترقی برزق پرست
 خطره. و زوقات نوشتن اینست وقت صبح برازی محبت و برازی ترقی برزق دقت یکم چنان
 تعویذ دفع مرض و تعویذ خداوت در میان خطر و عصر تعویذ زبان بندی وقت نیم نیز
 عشاً تعویذ خواب بندی را ساعت عطارد است این اوقات نوشتن تعویذ آنست و هر
 داده سبزپوش و ابوالقاسم غزالی رحمة الله مقول است و شرانط نوشتن تعویذ آنست که
 جلد تعویذات باطمارات جسم و بایاض ضموده قبل از نوشتن خود را خشک کنند و در
 آغاز هر تعویذ اول ۶۰ حد و بسم الله تعیید و تینک نوشتن آغاز کنند اول یا حافظتیا
 دقیق با وکیل بخوانند و برخود بدهد از جمعت محفوظ نامند و با یمن تعویذ نوشتن با احدی
 صوف و گفتگو نکند و از افتدن سایر زبان بخیز و غیر حرم پرمهیز نماید و اگر تعویذ محبت نماید
 هر چو ماه قلم در دست گیرد و کاغذ برزازنی را سبب نماید و چیزی از شیرینی در دهان گیرد
 و فکرد فضیله روشنی اندار تو و تعویذ را از مشت و زعفران نماید اسباب عجیل مطلع
 در دل دار و چانگ روبروی او موجود است در وی خود بسوی خانه مطلوب نکند و تعویذ نیز
 برازی حرام هرگز نباید نوشته باشد اگر خواه پر مدد باز افت کنند اول اس زن بعد ام
 مرد نویید و تعویذ برازی مرض و سحر بخوبی ملی نویید و اگر برازی عداوت نویید اول
 کاغذ برزازنی راست نماید بعد قلم در دست گیرد و چیزی ترش با تنه در دهن گیرد و در غص
 اند کی سر که آینه خواهد نماید و همیشی که بندی آزاده نیک میگویند بسوی زدن و در آخر ماه نوشتن
 بسیار میغاید است اگر تعویذ برازی مغارقت زن و شوهر هرگز نباید نوشته اگر نماید گذاشکار
 و اگر تعویذ زبان بندی و تعییج بندی و خواب بندی منظور باشد اند کی موسم در دهن گیرد و در اینجا
 زن و زدن همند و قیچی را تعویذ را تمام کنند بازگشاده ملتهت شوی و تعویذ زنان همند ای از هر چیز
 بگذراند اگر تعویذ خواب بندی و تعییج بندی خیزه نویید میگردد در دهان گیرد و تعویذ را اندیسا ای همند

هصل سوم در میان پر کردن لفتش

لشون سیمایانی

قاعده بکردن نقش اینست که بر اسم یا آنی را نقش پکردن شفuo باشد آمد ران اسما نام
بر قدر حروف بزشن میانند و آنها برآورده هر دیگر خوانده نمیشود مثلا در حرف زد شیخی داشت
و قیصر حرف برآورده شدند از آن خود و از زده عدد ساقط گند باقی داشت حسن ساخت مجھسرا از زده
اول نویسند خواه اولین لفظ حروف گنونی ساخت خواه از طغی خلی چهار است
ح دو و آن یک اتف پس عدد حروف گنونی پانزده استند از آن خود و از زده از زاده
ست باقی نانه آنرا ساختند یکیک در حسن برآمد آن یکی حسن را در خانه اول نویسند
بعد از آن یکی برآن یکی افزوده در هر خانه نویسید پایین منوال که اول عدد مقامی نویسند
بوجب همان راسه شلخی هر خانه که باشد در آن دو یعنی عدد نویسند و سوم عدد نیز بزند
خانه که بعد و قم خانه افتاده نویسند و عدد چهارم در آن خانه نویسند که از خانه سوم بر قرار یافته
باشد و پنجم در آن خانه نویسند که از خانه چهارم بر قرار فرزین باشد و ششم در آن خانه نویسند که
از خانه هجتم بر قرار فرزین باشد و هفتم در آن خانه نویسند که از خانه ششم بر قرار از خانه
نخانه نویسند که از خانه هشتم بر قرار اسبه نهم در آن خانه نویسند که از خانه هشتم بر قرار اسبه باشد
پنجم خانه ای مشت پر شدند در نظر نوشته شدند او قیصر سعد صحف کردند و از زده اهداد
بر منظم شودند نقش پکرده نمیشود شفuo مشو شد

۱	۲	۳	۴
۲	۳	۴	۵
۳	۴	۵	۶
۴	۵	۶	۷

دو اسبیلخ دو فرزین پایین چیزی نیست که در اسبه از خانه اول خانه ای باشد
در گرت معتره طبقه پر کردن نقش مشت آتش باشی باشی آبی و
خانی دکشور آن پایین طبقه نوشته شد که آتش را از خانه اول اغاز کند و کسر اهداد از
خانه هشتم و دو از خانه چهارم و بادی را از خانه سوم پر کند و کسریک در چهار و کسری در قم
در هشتند و آنی را در خانه هشتم نویسند کسریک در چهارم و کسر دو قم در هفتم و خانی را از
خانه هشتم آغاز کند و کسریک در چهارم و کسر دو قم در هفتم پر کند از هشتم مشت مکمل خانه
شون نقشها در صفو بعد است آقا پاییده ایست که طبقه پر کردن نقش مرتع اینست که همان
قاعده اهداد برآورده برآنچه سی عدد خارج سازد و باقی را بر چهار تقسیم کنند اگر قسم
ساوی آید یک حصه را از خانه اول نویسند مثلثاً اگر کم اهداد بی و چهار اند بعد کم کروان

سی چهار بایقانند چهار را بر چهار تقسیم کردند تقسیم مساوی شده است یکت آمد یک چهار

بادی		آشی	
۴ کسر ۱	۳ ۸	۶ غرباتی	
۹ ۵	۱۰ اسرافل	۵ کسر ۱	
۲ ۷	۶ کسر ۲	۲ ۹ ۲ کسر ۱	
خانی		آبی	
۴ کسر ۱	۹ ۷	۳ کسر ۱	
۲ ۵	۷ کسر ۲	۹ ۵ ۱ یکماش	
۰ ۶	۷ کسر ۲	۲ ۶ ۷ چهارمیل	

در اول خانه نوشته شد بعد واحد و دوی را بهمان خانه نویسنده از خانه میباشد بر قرار اسباب باشد در خانه نویسنده که از خانه دویم بر قرار فرزین باشد و چهارم در خانه که از خانه سوم بر قرار است باشد و هجتم در خانه که از خانه چهارم بر قرار خواهد باشد و ششم در خانه که از خانه هشتم بر قرار است باشد و هفتم در خانه که از خانه ششم بر قرار فرزین باشد و هشتمند در خانه که از خانه هفتم بر قرار اسباب باشد و هجتم در خانه که از خانه هشتم بر قرار هیل باشد مگر باین حوزت که از دیگر اهداد در خانه هیل مسدود نباشد و هجتم در خانه که از خانه هفتم بر قرار هیل باشد و هجدهم یازدهم در خانه که از خانه هشتم بر قرار هیل باشد و دوازدهم از خانه هجدهم یازدهم در خانه پنجم که از خانه هجدهم باشد و سیزدهم در خانه هجدهم باشد و چهاردهم خانه بر قرار هیل باشد و سیزدهم در خانه هجدهم باشد و پانزدهم باشند که از خانه هجدهم بر قرار هیل باشد و سیزدهم در خانه هجدهم باشند و سیزدهم در خانه هجدهم باشند پس اینه خانه هجدهم برخواهد باشد و اگر بعد از تقسیم یک عدد باقی ماند مثلاً تک عدد سی هفت هستند سی را اضافه کردند و نیز باقی ماند همچنان را بر چهار تقسیم کردند یکت حصه شد و یکت باقی ماند یکت حصه کشید خانه نویسند و نوشته باشد حتی که تا خانه سیزدهم بر سداندر آن یکت عدد نداشته باشد اگر دو عدد بعد تقسیم باقیماند در این حصورت در خانه هشتم یک عدد و زیاده نباشد اگر یک عدد باقیماند در خانه هشتم یک زیاده نباشد مشاش در صفحه چپ نوشته شده است

دوسنی مثال اس که بعد د سه بندی را بگیرد			پیش مثال اس که بعد د سه بندی را بگیرد		
۸	۱۱	۱۵	۱	۸	۱
۱۳	۷	۷	۱۲	۹	۱۲
۳	۱۷	۹	۶	۲	۱
۱۰	۵	۴	۱۶	۳	۶
چه مثال اس که بعد د سه بندی را بگیرد			پیش مثال اس که بعد د سه بندی را بگیرد		
۹	۱۲	۱۵	۱	۸	۱۳
۱۳	۲	۱	۱۳	۲	۷
۳	۱۷	۱۰	۷	۳	۱۰
۱۱	۴	۱۶	۱۱	۵	۱۶

شیخ شیخ اس بندی نهاده باز اب تین زن آنکه پیش از این در مطلع هر طرفه دوری
دیرانی پر کردن شکست مطلع طبق دیگر هم بستند ولی در اینجا بهین مخفف آن خواهد
باید سخن در میان عملیات و تعویذات مشتمل بر راجد دل
فصل اول در عملیات و تعویذات برای فتح حاجات وقتی که از حاجت پیش آمد
با یاری و مدد خواهش نیایشی تا قیوم پنهان لا ال الا آنت بسخانات ایشان من اظالمانی
اعقاد مرتبه بخواهد و بدینه هر ظالمین اطماد مطلب خود نماید انشا الله ثم در میان عصمه پدر و دشنه
حاصل گردید بحرث د آزموده است حضرت شاه اهل افتخاره در چار بابه نشسته اند که برای هم
سعده خواه جلالی باشد یا جمالی برای او حکم کبریت احمد دارد و آنرا اسم اعظم شماره کرده اند
تمام اظالمانی است و حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه و آله فرموده که ایند خدا ذوق التوشت
در شکم ای خانه و هرسکانی که برای مطلب خود این آیت را خواند و دعا کنند مبول خواهد شد و
اینست که ایند غایب چیز خایت مجریست بر امری که خواهد در میان آیت مقصده باشد حاصل کنند و نفل
است در حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرموده ذکر گردید و مدعی این آیت دعا کنند متعجب باشند و دوچیزه
از این مدعی این آیت دعا کنند متعجب گردند و بیرون نمایند و هر مبلغ اجتنابه و طریقه فرم این

بسیارند و طریقیه اسان دو هستند ام آنچنان ییشت که تاد وارده روز بلاقاصله دارده هزار
 مرتبه بخواند طریقیه دوم ییشت که هر روز تا چهل روز یک لکه دیست و چهارچه بخواند خلاصه اینست
 که سیز اتای شیراست و در آن شکل ییشت چهارکار علی ییشت که صحت آن از فرقان حمید شورزاد
 آیضًا از حضرت مشائخ منقول است که نایاب دیع العالی است با اینکه نایاب دیع یکیز از روست
 هر تیه تاد وارده روز بر فرش طا هر برجوع قلب بخواند و بر همان فرش بخواهد هر روز غسل
 داش گوشت و چهار پریز نای برای همچوں نهاد عاوی آمدن حاجات مجری است هر که
 بنابر حصول معتقد بگشت بخواند افتاده مرادش برآید هر رض را ورزد شریف وافع
 و همراه داد و در دیور شریف بسیار محجبت ایضاً در سیان خشم صلواه بخنا در عرض ماهه
 جمعه آغاز نماید و قی که خواندن منظوم باشد آنزو زرار و ز دارد و وقت افطار بشیریج هفته
 نماید غسل ناید پارچه طا هر شن چادر و چهار پوشید و بزیر آسان استاده یکیز از مرتبه بخواند
 انش اسدته در تمهی مطلبش آبید بای هر حاجتی بسیار محجبت و روز شریف ییشت
 لکمه خلیل سید تامحمد صلواه بخنا از جمیع الاجوال والالفات و تقضی ایشان
 به اجتماع الحاجات و تطهیر نایها اقضی اغایات من جمیع انجیمات فی الحجۃ
 و بعد المیات ایضاً برای جمیع حاجات یک لکه بیست هزار مرتبه دریث مجلس پندر
 با چند نفر بخاند یکن بعد طلاق باشند آن که برآید عزیز بخوبی المصطرع اذاد عاهه هر
 شکلی که پیش آید روز ترا اسان گرد و محجبت ایضاً از یک لکه بخیر خواجه چنان حضرت خواجه بشای
 الدین نقشبند و خواجه بایزید بسطامی و خواجه ابوحسن خرقانی و خواجه عبد العالی عبد وانی
 و خواجه احمد و سوانی و خواجه ابو المنصور ماهر تیمی دخواجہ بوسف هدایی و خواجه بابا ساسنی خواجه
 محمنقشبند و خواجه عبد العالی خواره کار خشم را تا سر روز بخواند خداوند یکیز راحاجتای ایشان
 روا فرماید ترکی خواهد نیست که اول قدری شیرینی گرفت آنچه میر تبر و قلعه هوا لله است بار بخواه
 ثواب زیارت اوح پاک خواجه چنان قربت نماید و هفت مرتبه بخدمت بخواهد هر سو و که بخواه
 با اسم سه بخواند بروی خوش بوزاند و هر سه را یکصد و یکیار بخواند یا اضافی الحاجات ایا کافی
 المیات یا ادفع الحججات یا ادفع البلایات یا ادفع الاعوایل یا مشافی الکافی

یا احلاں المشکلات یا میتب الایستایا بجیب لدعوات یا ارختم الواحیان آین
 یعنی ختم شریفزاده قشکه خواهی بخواهد بپنداشتن بر و زد و بشدن یا چیزی به یا جمعه شروع کند و اثرا مشابع
 کباره فرموده اند که بعد از غفاری عصر خود اند این ختم برای حصول مطالب بر فیدات ایضاً که برای
 حصول مقصده ختم سوزه است بخواهد خدا ایصال حاجت رفع فرماید و طرق خواهی داشت که از هنر
 جلسه میباشد یا پنج یا هفت کس باهم مفتاده و در مسجد نشسته بخواهد و قبل از خواندن
 مکضه هر تبره و بدو شریعت خواهه شود و اینکه از ارشادی که از منقول م آزموده اهل حجاج است
 ایضاً وقتی که مطلعی سخت پیش آید این یا عیاش ابوالخیره با نیطريق اول و فضوکید و بعدی
 بقبل بشنید و شریفی کفر فدا خاتمه حضرت مدقوق کند و در شریفی بعد طلاق بخواهد هنگام مرتبه علی
 و خیال مطلع خود را دار و هر مرتبه بعد باعی عیاش اذون بخیر سعید گوید وقتی که بمرجعیت اد مرقوم
 ریاضی بخواهد ختم کند و در شریفی بخواهیان یا ارشد عالی تفاصی المحادیات دارد و در بای ایشت

یارب مجسمد و علی چو ز هر سر اقامه ۱. یارب مجیش و حسن آن آل عیش
 کز لطف بر آر حاجتیم در دوسرا ۲. بی منت خلق یا حلی الاعلى

ایضاً این مقتضی تمام اعدا و قوان مجید است بزرگ فرموده که برای حصول مطالب
 از بس مغید است طریق ز کو ة آن بسیارند لیکن طریق آسانترش این استند این
 نقش میترگ را هر روز تا پنج چهار سیصد و پنجاه و یکت شب اعداد لفظ قران نوشته

۹۰۴۲۳۱۸۶	۹۰۴۲۳۱۸۷	۹۰۴۲۳۱۸۸	۹۰۴۲۳۱۸۹	۹۰۴۲۳۱۹۰	۹۰۴۲۳۱۹۱	۹۰۴۲۳۱۹۲	۹۰۴۲۳۱۹۳	۹۰۴۲۳۱۹۴	۹۰۴۲۳۱۹۵
۹۰۴۲۳۱۸۶	۹۰۴۲۳۱۸۷	۹۰۴۲۳۱۸۸	۹۰۴۲۳۱۸۹	۹۰۴۲۳۱۹۰	۹۰۴۲۳۱۹۱	۹۰۴۲۳۱۹۲	۹۰۴۲۳۱۹۳	۹۰۴۲۳۱۹۴	۹۰۴۲۳۱۹۵
۹۰۴۲۳۱۸۶	۹۰۴۲۳۱۸۷	۹۰۴۲۳۱۸۸	۹۰۴۲۳۱۸۹	۹۰۴۲۳۱۹۰	۹۰۴۲۳۱۹۱	۹۰۴۲۳۱۹۲	۹۰۴۲۳۱۹۳	۹۰۴۲۳۱۹۴	۹۰۴۲۳۱۹۵
۹۰۴۲۳۱۸۶	۹۰۴۲۳۱۸۷	۹۰۴۲۳۱۸۸	۹۰۴۲۳۱۸۹	۹۰۴۲۳۱۹۰	۹۰۴۲۳۱۹۱	۹۰۴۲۳۱۹۲	۹۰۴۲۳۱۹۳	۹۰۴۲۳۱۹۴	۹۰۴۲۳۱۹۵
۹۰۴۲۳۱۸۶	۹۰۴۲۳۱۸۷	۹۰۴۲۳۱۸۸	۹۰۴۲۳۱۸۹	۹۰۴۲۳۱۹۰	۹۰۴۲۳۱۹۱	۹۰۴۲۳۱۹۲	۹۰۴۲۳۱۹۳	۹۰۴۲۳۱۹۴	۹۰۴۲۳۱۹۵

لیضاً طرق عمل سوره اخلاص اینست که بروز چشمین در عروج ماه بتاریخ طاق روزه
بدار و دار شنیده شترن است پاس عسل نند و بشیرینی فاتحه موکلان داشت و برای خوشبختی
رویان بوزاند و اول و آخر و در مشریف چهارده مرتبه خواند و سوره اخلاص ایضاً
صد مرتبه بخواند و این نعمت را قوی کرد انشاً آلسه تعالیٰ بعقصه خواه کامیاب شود

لکه عص **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بحقیقتی کاپیل

نک	هو	رنه	احمد	رنه	الله	تمه	بلد
	هو	رنه	احمد	رنه	الله	تمه	بلد
		احمد	رنه	الله	تمه	بلد	و
			الله	تمه	بلد	و	بلد
				الله	تمه	بلد	و
					الله	تمه	بلد
						الله	تمه
							الله

ایضاً هر سه که مصیبی پیش آید آیه قطب بخواند خواص این بسیار است از آن جمله چند
خواص تحریر می‌باشد اول اینست که اگر ممکن باشد آیه چهل مرتبه هر روز بلا فاصله
بخواند در غریب این استدله برای هلاکت ظالم جیشت و یکمرتبه هر روز بلا فاصله بخواند
تابیعتی یک روز سوچرا نیست که دفع عم و فکر جیشت و نز مرتبه هر روز تابیعت
بردن چنانچه برای تو انگلی تو اگر روزه مرتبه خوانده شود پیغمبر برای سب از زیر مطال
یا چنین نشسته برض بخوارند می‌شوند برای مسلمانی اهل و عیال و نال و عجزه هر روزه بخوبی
بخاند و برای هر مرض و نظر بد و سحر بخش آیه کریمه را نشسته بر گلو مبنده داشت اند
از مرضر کو و نظر بد نجات باید و می‌شود در میان ضغط نوشته شده دشمن را در صوفی

۳	۴۷۲	۴۷۳	۴۷۴	۴۷۵	۴۷۶	۴۷۷	۴۷۸	۴۷۹	۴۸۰	۴۸۱	۴۸۲	۴۸۳	۴۸۴	۴۸۵	۴۸۶	۴۸۷	۴۸۸	۴۸۹	۴۹۰
۴۹۷	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰
۸	۴۶۲	۴۶۳	۴۶۴	۴۶۵	۴۶۶	۴۶۷	۴۶۸	۴۶۹	۴۷۰	۴۷۱	۴۷۲	۴۷۳	۴۷۴	۴۷۵	۴۷۶	۴۷۷	۴۷۸	۴۷۹	۴۸۰
۴۶۴	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	۹

این ترتیب مخصوص فاعل خبر برای
 رفع جج حاجات تاچش و
 یک روز سیمه دهی دویش
 نوشته در آردوحت است
 در درین اندازه نشانه است
 حاجتش برآید برای شفای امراض بر کار پیری نوشته بشوند برینص بجز اندامش از درون شفای
 یا هفضل و قوم در علیمات و تقویمات بجهت وسعت رزق خود
 برک برای وسعت رزق و طلب حاده و حوت این آیه را میرتب با حسن و قطب بخواند بر رزقا
 او از غیب فراخ گرد و آیه کریم اینست اللہ لطیف بعیاده بی رزق منشای
 تھو والقوی العین ایضا هر کسی وقت چاشت چهار رکعت نماز بذلت
 بخواند در رکعت اول بعد از حمد سوره والشمس و در رکعت دویم بعد از حمد سوره
 واللیس و در رکعت سوم سوره والضحی و در رکعت چهارم سوره الهم شریح بخواه
 وسلام گوید و یازده مرتبه و دو شیوه بخواند بعد پانزده مرتبه اذا جاء نصر اندر را
 بخواند و پانصد مرتبه یا با سلط بخواند و بعد چهار کند و دسته اشاره برای دعا کردن
 بلند کند و ایند هارا پانزده مرتبه بخواند یا با سلط الله الذی یبسط الرزق یعنی
 یثنا ذی دغیرین حساب و سراسر سجده برداشتند یازده مرتبه و دو شیوه بخواهند
 و این عمل را تاچش روز بر برکت و بر روز چحبشته در عروج ماه آغاز کند اینها
 از خواجه مجاهد الدین قدس سرہ منقول است که برک سوره الهم ترکیف بعد
 نماز ظهر میست و میرتبه بخواند روز ق اوز غیب شاد گرد ایضا برای وسعت
 بایک در ماه صفر بر زچهار شب شنبه آخر آغاز نماید و بعد هر ماه بر روز حیا شنیده در مرکز این
 حضن هضل کند و در آب ایستاده هشتاد و سی مرتبه یا با سلط بخواند این طریقه
 بسیار آسان است و از بزرگان طریقت طریقه های دیگر هم منقول است در برای
 اختصار بین کفاایت گردد شد ایضا برای ترقی رزق و مجمعیت ظاهری

و باطنی در عروج ماه و وزیر خشیدن دوره وار و بعد از غماز بجز عنوان کند و پدر رکعت نماز
پیغت صادق انج بخواهد و در هر دو لعنت بعد حد آیه اندر سی یکبار و اذ احاجا بیست پنجم باجهای
سلام گوید و بعد از سلام و در شریف سیصد مرتبه کلمه بختی خواهد و بعد درین
نشست چهل و چهار هزار مرتبه اسم یاده هاب باخواهد و روزه را بشیرین نه افطار کردند
چهار بخشی است غل را بگند و بعد از حنف علی هر روز بند از غماز خشائش کنیز و پهار صدر مرتبه خواهد
وقت خواهد بین یکت بمندند و آنرا پدر کاری مستعین نمایند ایضاً اسماً یاد مخفی کنیز و
بخدمت مرتبه بعد هر غماز و جمل و یکمرتبه سوره هرمن بخواهد و اگر ممکن نباشد اگر کسی یازده مرتبه خواهد
عنی گرد و بعد احتمان گلر و از بسی جز بست ایضاً هر که سوره واقعه را هر شب بخاد بخواه
ریخ فاقه کشی ز بیند و در چند روزه عین گرد و ایضاً برای شایش رزق و دفع مغلوب است
نخش با برگشتن کنده ز رو خود مکاها در محبت از نفوذه است الی هانت البصر ۱۱۱
۱۱۱ اما هر ایضاً ترتیب هم سیم مرتبه شریف اینست که اول در مشوفا فاتحه و دو مشف
بسی اند با طهارت نویسید و در بخواهد هر مشکل که پیش آید اسان گردد و بعد هر دو ربع از فراق هر چهار
بیشتره را کا وفت و در بخواهد هر مشکل که پیش آید اسان گردد و بعد هر دو ربع از فراق هر چهار
بخدمتی و مرتبه بخواهد مسحاب الدعوات متل رزق است احادی بر وی فالت بخاد بخواه
وشایش رزق اور روز افرون باشد و این پنجم را هام با طهارت نزد خود بدارد و از جو شریف معلم
و شایش ایش فایدا ایش بیست است که درین مختص رخایش آهنا نیست و شایعی بخشن
دوش گلر ای ایسم هم را هر چه خواهی و بسم آهی جویی باشد که دو منع نزدیک است معلم و دو
ضرر مرتفع معلم بر است هضر فریب

۱۹۸	۱۹۷	۱۹۶	۱۹۵	۱۹۴
۱۹۷	۱۹۶	۱۹۵	۱۹۴	۱۹۳
۱۹۶	۱۹۵	۱۹۴	۱۹۳	۱۹۲
۱۹۵	۱۹۴	۱۹۳	۱۹۲	۱۹۱
۱۹۴	۱۹۳	۱۹۲	۱۹۱	۱۹۰

ایضاً جایگزین این تمام قرآن بجید مکمله و بزده بیست و هلال عزوف است اینا داده از این دو میم

چهل هفت آذ و کل اعداد اینها هشتاد و هشت هزار و هشتصد و هیجده است. اینها
اینها نو شسته نزد خود نگاهدار و ترقی رزق خواهند بود بر بازوی مردمیش بندید شفای ابد و اکر
صدقان مر روز بوقت صحیح میباشد کند عذر خلایق گرد دادن اندش پسیا است گردد راین
محضر گنجایش محیران نیست ایضاً برای گشایش و فتح ملکتی این نظریه افسوس بردویا

۸	۱۳	۱۸	۷
۱۱	۶	۱	۱۰
۷	۲	۱۵	۴
۱۹	۸	۹	۶

۷۸۲۰۷	۲۲۰۷۰	۲۲۰۷۰	۲۲۰۷۰
۲۲۰۷۰	۷۸۲۰۷	۷۸۲۰۷	۷۸۲۰۷
۷۸۲۰۷	۷۸۲۰۷	۷۸۲۰۷	۷۸۲۰۷
۷۸۲۰۷	۷۸۲۰۷	۷۸۲۰۷	۷۸۲۰۷
۷۸۲۰۷	۷۸۲۰۷	۷۸۲۰۷	۷۸۲۰۷

چسباند

ایضاً بر و کان کی کز فروش ایشان کم میباشد این نظریه بر و بیه کان بچسباند
خریدار از عجیب پیدا شوند و فروش آن یاد شود
ایضاً هر کار این یاد نمایند و از عجیب
نزد خود بدار و رزاق مطلع و دار
بر حق روزی او را از عجیب سازند و این
نظریه کلم و معطر این نامه است

۶۹	۸۲	۸۳	۷۵	۷۰	۸۲	۷۵	۸۲	۶۹
۷۵	۸۱	۷۰	۷۵	۷۰	۷۵	۸۱	۷۵	۸۱
۷۰	۷۵	۷۰	۷۵	۷۰	۷۵	۷۵	۷۰	۷۰
۷۰	۷۵	۷۰	۷۵	۷۰	۷۵	۷۵	۷۰	۷۰
۷۰	۷۵	۷۰	۷۵	۷۰	۷۵	۷۵	۷۰	۷۰

۷	۲	۲	۷	۳	۳	۲	۲	۷
۳	۷	۷	۳	۲	۲	۳	۳	۷
۷	۲	۲	۷	۳	۳	۲	۲	۷
۳	۷	۷	۳	۲	۲	۳	۳	۷
۷	۲	۲	۷	۳	۳	۲	۲	۷
۳	۷	۷	۳	۲	۲	۳	۳	۷
۷	۲	۲	۷	۳	۳	۲	۲	۷
۳	۷	۷	۳	۲	۲	۳	۳	۷
۷	۲	۲	۷	۳	۳	۲	۲	۷

قصاصاً طریقہ مای اسما حسنی بسیار نمیکن اسان طریقہ ایشت که تمام اسلام شریف ایشت
ور و فرزو دوز مرتبه جلو من خیت بخواند و در هر آن شریفه حرف یا آبلو بید و از گزشت غیره پر میزد
لهند ز کوه تمام شود و میطری برای خواهی ردق میزد است هر کار این نظریه بود و شد
اسما پاری تعالی ما فو شسته نزد خود دارد و رزق از عجیب حاصل آید و مجده لی الحال
اسما حسنی مر و جم سعیت و کمابد گروف ابجد در پشت صفحه سندوچ

معیشو

فصل سوم درسیان بعلمات حب لعویا

هر که خواهد که فلان کس دیوانه و فریفته او شود در شب همه عروج ماه اینیل با شروع کند
ناچهل و زهره و زچل مرتبه خواند و از اول ناخن خیال مطلوب در دل دارد و گویا که روز
بر و شیش موجود است برای حب بغایت سریع الاراست بشر طی که هقصد حرام نباشد
اثبتند قدم زد معقصش حاصل خواهد شد اگر کوشت و هیله پرمیز لازمت آغاز است

بسم الله الرحمن الرحيم الباقي بحق جبريل عليه السلام فيليله موصى
تاجنجل عنده و فرقان محمد عليهما السلام و رسول الله صلى الله عليه
والله انتصرا هر که تاچمل و ز بعد از غازه بجهان نسورة یا میں بر مکان از فالفل سیده خواند
بسوزانه آنکه مطلوب شیخ صدر سنج باشد ز دش عاضر شود ایضا هر که خواهد که فلان
کس مفتون فرنفته او کرد و هفت سخ آهنی که باذاره بکانگشت باشد گرفته بر هر که
یکمتر به سورة یا میں بعده مودت خوانده دم گزند و گویید مسخرتم دل جان فلان بین فلازرا
بجای آن اسم مطلوب شاد را راگویید و سیخوار اراده دیگنان نمند و نزیر آتش افزود و فتن
سینه اگر مم شوند مطلوب شیش دیوانه واریقراگشته حاضر آید ایضا هر که خواهد کنیز اما
دستای خود گرداند این آید که آیه مودت میگویند چهارده هر تبه در شب بخواند و شیر ته
و سیرو یا چیزی که دخواه مطلوب باشد بر آن مم کند و بخوردش به جنثک بر دی عاشق گرد
و طریقه دهم ایست که این آید هر روز و زچل مرتبه بر شیر فی یا بر خرد گیری خوردن خودنمای
کند و بخورداد و هر فور عاشق گردد و خوانند و راهنم افعاع فراند بنید و آید ایست پیچویم
تحبت الله و الذین امنوا اشد حبنا طبلو ایضا این ظلم را بوقت بعد
نویسد و آنرا جانب شرق بخانه مطلوب بیا و زدن تا که باد آنرا بجنبشاند آن

ایست علیکم فرج ۹۲۹۱۱۷۷۷۷۵۲۸۱۱۱۷

برای حب این هزیت ابر بجهش منع فو شتر در آتش و فن کند مطلوب شیش
سنج در پیش آن دو دو آن هزیت هیئت سلاله اسلامی - عوسم فلان بین ملت
قبل حب فلان بین انت امداده او حا و حا العین ایضا

این آیه را برگزینید که بخواهد مطلع عاشق و دیوانه گردد فیض کفایت کند
 اللہ و هو الشیع العلیم ایضاً خاک زیر پای مطلع باشد چه خود
 گرفته این غریب است اینست مرتبه بخواهد و بخاک دم کند و خاکرا در پارچه بسته طالب
 بزر پای خود گفند و زور دادند هم مطلع بسیار جلد و دیوانه و براشه پاسوی
 مطلع دو و غریب است اینست عالم ایضاً ایسح اسحاق اسحاق ایضاً

دارد پیش برسکی که رو و خرت با و ناید و در دل بهم قدره منزالت او زیاد گردد و دوامت
 باشد و نقش معظم و کرم است ایضاً برای حب و دوستی این نقش

سوره اخلاص را برچهار نوع عمل گردد
 میشود نوع اول است که بنویسد و بزیر
 درخت انار بیا و یزد و قیبله یاد آزما
 بخوبیان مطلع بشییر اگر دفعه قدر

است که بنویسد و در صحرا و فن گند نویش میکند اینست که نوش را در آرد گذرم
 حتی همانوده تابیست و یکروز در دیر یارانه ازد نوع چهارم این است که

این نقش انشت و فیله نماید و روی آن را

در چراغ روشن نماید و روی فیله بجا بسطه	قل	هـ	الله	احد
گند و تابیست و یکروز بلا فاصله روشن باشد و	الله	الحمد	لـ	یلد
مطلع بشییر ازو دیوانه گردد و نقش معظم و	ولـ	یون	لـ	ولـ
کرم این است	یکن	لـ	کفوا	احد

۲۳	۲۶	۲۹	۱۶
۲۸	۱۷	۲۲	۲۲
۱۸	۳۱	۲۴	۲۱
۲۵	۲۰	۱۹	۳۰

ایضًا برای خوب این نقش را بروزتر فرمید
نموده و باز و خن کنجد برآورده است با ذکر
در خانه مظلوم بشیش فن سازد خواهش
روزی مظلوم بشیش چاهیگر دو نقش است
برخیت در دل مظلوم بشیش او پیدا شود لذتمنش.

۱۱	۸	۱	۱۴	ایضًا این نقش	۱۴	۱۱	۴	۱۷
۲	۱۳	۱۲	۲	در سخان گل نویسه	۵	۱۶	۱۵	۱۰
۱۶	۱۳	۱۶	۹	یا بر فعل اسبیو شتر	۱۹	۶	۹	۱۲
۵	۱۰	۱۵	۴	در آتش انداد	۸	۱۲	۱۸	۷

دان بن خلن علی حب فلان بطلی عاشق شو و بنویسید و بجای فلان بن خلن نام طلب
و خلوب شاد آنها را بنویسید $\frac{۱۰۵}{۱۱۱} \frac{۹۱}{۹۱} \frac{۶۱}{۶۱}$ لعلص طلم
 $\frac{۱۱۰}{۱۱۱} \frac{۱۰۱}{۱۰۱} \frac{۱۰۱}{۱۰۱}$ عالم عالم $\frac{۵۵}{۴۴} \frac{۴۴}{۴۴}$ عالم و ملا الاصح

ایضًا اگر فیابین هالب مطلب شکر بخی واقع شود زود تر این نقش بر این است
بعد نوشته با بر فعل اس مشکی کند و در آتش
آنرا ز مطلب بغير ارشت ضمیمه کند و رام شود آنست
فضل حچارم در میان عملیات و تعویض
بعض

کشند که برخیت داشتند بزیده بر اینست این عنایت
با بسم الله الرحمن الرحيم اوله بزال ایشان آن احلاطفنا
قرآن نظر فدا هم خصیم و میمیں در آتش آنرا ز مداد است عظیم بیدار خواه
شد ایضًا هر کجا خواه کر میان دو کسر صداقت پیدا کند آن یا کرمه و کفالتنا
بینه هم العداوه والبغضناه إلى يوم القيمة بعد از هزار غاز بهزاده بخواه
و بعد از هر ده مرتبه ایم آن شخص گیر ایضًا اگر کسی خواهد گرفت فیابین دوکسان عده است
پیدا شود پارچه پوشیده دی ان را گرفته و این نقش را بر آن نوشته و
در آتش آنرا ز اسم آنرا با در ششم بتویسید این آن بفرزندام با مادرش پرسید

بایمن هر دو عداوت پیدا شده لاحول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
 خواه شد نقش آیت مبارکه لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
 ایضاً اگر خواهی میان و مکن تفرغه اندیزی تا جمله وزیر شنگر زیره سینه
 از فراغت و سرو و آنا اصلیتی کار را بکار بر شنگ خواهده دم گردان زاده خانه آن اندیز و تفرغ
 خواهد افاده مجدد است ایضاً براي عداوت این حتم مجدد است سوره میان را بین
 طلاق که اول چون مجدد است سوره فاصله بخواند بعد سوره میان را شروع کنند و قیلک بر
 نقطه بینین گوید صحی سوره میان آیه بخواند فقط خواهش داشت اهل العزم الذين
 ظلموا و اصحابهم یافته درست اهل العالمین بعد کاف است بزرگین رشد و اسر
 از ای اکبر و مرتبت آین گوید یا از اول گوید و بزرگین آدم بوجبله محل ناید که
 سوره را تمام کند و اول و آخر عمل این و در شرف ای خواند الله ثم صل على محمد
 سید القاھرین اعداء درست اهل العالمین ایضاً براي خرابی دشمن این ظلم را
 نوشته و دخانه اعداء و فی سازه هملا ۱۲۰۰ هجری و میرزا

هـ ۱۲۰۰ هجری و میرزا

ایضاً براي هلاک شدن

این نوشته سوره بتت را ز

خت خود را هر روز تا چهار

نویسید و اسما او را با

یا پدر و دشمن را بزرگش

نویسید و خشت را در جا

اندازد و کارش اند

زدد و دشمن خرابی نابو

خواه شد مجدد

از سوره است این

نخش مکرم آیت

نکت									
نکت									
نکت									
نکت									
نکت									
نکت									
نکت									
نکت									
نکت									
نکت									

لُفْظُ سُلَيْمَانِ (۴۳)

ایضاً برای خرابی دشمن این نوش مکرم را دوسته بزرگین فن نزد نوش داشت

ایضاً این نوش را مسدود نموده
و در آب شسته هر کس انجوانه دل
او را بجانب خود کشید و قبل خواست
نهاده مرتبه بگوید واللہ تعالیٰ بهم
العَدَاوَةُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ دَشَّ

ضَلَّلْ بِحُجَّمْ وَبِسَيَانِ بَانِ بَنْدَمِي

یک رشتہ از دوست ناپالغه رشتہ و در آن سرمه
سوره یاسین بخواند و بر سرین بینقد امیریان
وقت عقد کردن زمان از زیر و زمان چون و کند
و آن رشتہ را پر برآشانه اهداد فن کند زبان احمد مسند و درود آیضاً
برای زبان بندمی این آیه کریمه را یکبار مرتب بخواند اللہ لطیف بسیاره و نعمت
مُنْعَنِیَّاً وَهُوَ الْفَوْقَ الْعَزِيزُ برای زبان بندمی این عمل مجری است ایضاً
این آیه کریمه ازوسته بزرگان که ارد فسیک فسیک کنم اللہ و هو العیم

۳۳ و ۳۴ هـ مع ۲۳ ب ۲۳ ط ۳ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الظفیر ۲۴ فر صم بکم سخنی فهم لا برحیون ضم بکم فهم لا یتفهیون
ضم بکم عنی فهم لا یتطهرون ایضاً این ظسم را ازوسته بزرگ زبان داشت

نهند زبان بند خواه بشد همچون لاج ح لاج همچون لاج لاج

ا	ي	ك	ل	م	س	ق	ج
ب	ه	و	ه	م	س	ق	ج
د	ه	و	ه	س	ق	ح	م
ر	ه	و	ه	ق	ح	س	م
ز	ه	و	ه	ح	س	ق	ع

۴۳	۴۰	۵۹	۵۰
۴۰	۵۵	۳۶	۳۹
۵۳	۵۷	۴۲	۳۵
۴۱	۴۶	۵۳	۵۱

ایضاً برای زبان بندمی این نوش جمع شده
بر نفوذ کند و چنان امکنی سازد و بینکند زدن
امیری یا دخنی و دانه از سر را در انگشت کند
زبان دشمن شبد و بوی ابسیار محبر زبان شود بلطف

نقش سیلمانی

سال ۵۷

سرمه	۱۱۱	۱۳۴	۱۳۵	۱۳۶	۱۳۷	۱۳۸	۱۳۹
طیار	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
فلان	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷
ح	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
ن	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱

از زموده شده معتبر است آیضاً برای زبان بندی این مرض را مشترک در مردم کردند
و در هنوز او نموده چیزی سیلمانی نبوده ای آن لذت است که از جاییں خوش بگند معتبر است

فصل ششم در بیان خواسته بندی

سوره ناس ابوقت شب گواند و کارهای پر
زین فرو نماید و قیلک کار در در زین فرو کرد و این نیز
بستم باشد و بروزی از این

را بر آن دم کند اینست ای ای خسته و ای هم میتوان وقیت که سوره ناس
گواند بر هر ناس که میرسد کار در ابر زین فرو نماید و کار در را از زمین روز زیاد تر کند
زمین نگذرد و اگر خوابد که خواب گشاده گرد و کار در را از زین پر و آوردو سوزه
بگوامد آیضاً برای خواب بگند این سوزه را بر کاغذی نوش و سیخ فولادی
در بیان کافه این بالا بگو بد که در کل خود فرود و وعده سودا خ را از خان چهارراه برگزند
میربست سرمه دیست بفسم ای الله الرحمن الرحيم عقدت فلام بن فلان بن بن
الحمد لله عقدت فلام بن فلان بحق رب العالمين عقدت ماس بحق الرحمن
میربست شروم بحق الرحمن عقدت عین بحق مالک یونم الدین عقدت اذیت بحق
ای ای خشید عقدت اساتیز فایران شیعین عقدت و بجهه بحق اهداف
الصراط المستقیم عقدت ید بحق صراط الدین عقدت قلب بحق
انعمت عالم فم عقدت فرج بحق غیر المغضوب علیهم عقدت ساقیه
بحق و کلا الصفا این عقدت هجریه بحق آین عقدت قراره و سیکوت من
الرآیس ای الرحلین بالله و بحکم الله عزوجل عقدت النوم فلام بن فلان علی بخت
فلان بن فلام ۱۱۷۴ هجری میر سعده است آیضاً برای

خواب بندی این طلسم را بتویید النوم النوم و در زیر بالین مطلوب
بند ای ای الله عزوجل عربیش بسته گردند و قیلک بزر بالین است و قیلک بر کتابهای شد

ایضا برای جواب سهی این موقوفه را نوشته

بچنان خواهید آن دفن کرد و در زیر است

۷۸۴

۹	۶	۳	۲
۲	۳	۶	۸
۶	۸	۲	۴
۳	۲	۹	۶

بسم خالق عالم

بسیم خالق عالم

ایضا در پیان تقویت شیخ زندگی

پر کر خواهد شد و کار داشتن بر او کار گز نشود بروز طلبی بمحض شرایط مذکوره
یعنی ساعت و میغرو را میعنی نماید و این تقویت را بتوسیه دلیلیکن آغاز بگردان بروز همراه باست
امتحان کند و اگر شکش رفع شود که با این قلمگان دلیل نشود که تقویت فرزد من است مرا
از شیخ جنای شن چه اندر مشد و بجهات خیال است لتجان هر زیر بشوید در هاکتا آنده آنست

۱۱۱ ۱۹ ۱۱۱ ۱۱۱

ایضا برای شیخ بندی برگز این شکل را بر قبضه سه شتر خود بمندرجات متعالیه و
مقابل داشتن خشمیکش داشتن بودی کار گز نشود دلیلیکن آغاز آثار این دلار از جان داشت
برآورد **ک ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱** صاحع این شکل بجز بسته دلیل باشد شرایط و موارد

ک ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ احنا ایضا برای شیخ بندی برگز مکشید و شترهای زدن خود
داد و قی که دلخیش باشیش بر دلی حمل کنید همچو خریزی تقدیم یک سرمونی از خم

با او رسود و قیمت نوشت امتحان **۱۱ ۱۴ ۱۱۱ ۱۹ ۱۱۱**

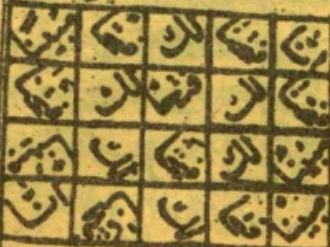
با خریده گز نوش بایست **۱۱ ۷۶ ۹۳ ۱۱۱**

ایضا برای شیخ بندی برگز میکنید و این گنج بسته با داشتن مقابله کند و اسلو
داشتن برای ویچ خریزی تقدیم داده و بر داشتن غالبا خواهد شد و اگر افسر فوج برشان

نقش سیمینی

سیزده

خود این نقش عکم را نویسید بطری که آن دایت بلند اقبال شود و سعی نیست
گردد و اقدام دشمن میخواهد آن دایت بر جای خود راه فراموش شود و باید بطری
تمدیر این عمل با بجا آورد این است

ایضاً هر کس این نقش باز نشود خود را ز
زمین نشود و نیزه و قشمه را داد که گر نشود
اول باید اسخان خوبی آن کند پس همین

فصل هشتم در بیان علیت است
و تعریف از راسی احضار عکم
اگر شخصی هایی که در کدام خبری از اون داد

دفع اون

که بی رفت است و گیاست و ظلیل کدن لام طلب باشد با این فرض دست نشان
چون بیکر تبه سوره فاتحه بخواهد انشا آن شه نمود نز غائب حاضر گردد این چنان
از موضعه اگر بزرگ است ایضاً هر که خواهد که غائب شده داد خواب است بینه د
حوال او معلوم کند یا دیگر امری را منظور باشد این عمل نیزه است خاره است
بعد قاعده بایس طا هر در بکند و وضو سازد و رو بقید پهلوی راست بخواهد
سوره الحمد و دشمن دو الفتحی دو ایشی دالم منیخ دو والیعن دو سوره اخلاص
هر که امر اهمت مرتبه بخواهد و بعد اینها ایند هارا بخواند آللهم اآللهم
من ای که اد کن این امری خرجا و محظی خدا اریث بمنابعی ما
اشتغل پیش از این بیرون دعویت و بجای کنایه کذا اخطاء مطلب و مقصد خود
کند اگر در اذل شیء مقصده شر برآید فتو المراود و آن تا هفت شب همین نوع عمل کند
آن شفیر بر این فائز میشود ایضاً این ملسم را از شرمه دارین رفیق نهاده در چاه

از از از اگر باشند خنده آمد باید داشت که غایب نموده است داکر صدای اگر
آید غایب مرده است هنر ایست لولا ۱۲۹۲ هجری ۱۴۶۹ میلادی
ایضاً این نفس با او شسته بر پرچم کرد و میان پنهان پرید و پر خر کی بشهر زرفته گویند که
آنرا هفت مرتبه بکرد آند بعد هر خ را راست کرده بسوی فدک استاده نماید این هفت
رود تر خایب برسد و نفس باشد

۱	۲	۳
دوا	دو	۵
که	ع	۶
راه	باصره	برسید

فضل نهم در بیان گریخته

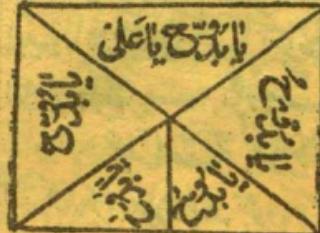
اگر شخصی مثل غلام یا کنیز یا جوان گریخته باشد و منظوم روش است که مسلم شود که
بعد ام سمت رفته اگر بر داشتنش گریخته است جانب جنوب تلاش باشد گرد داد
بروز یکشنبه گریخته جانب شرق تلاش باشد گرد و اگر بروز دوشنبه گریخته بطریق
 شمال رفته و اگر بروز سه شنبه گریخته بطرف مشرق رفته و اگر بروز چهارشنبه گریخته
جانب غرب گریخته و اگر بروز پنجم شنبه گریخته بجانب غرب تلاش ادا گرد
و اگر بروز جو گریخته بست جنوب رفته ایضاً اگر غلام کسی یا جوان را

شده باشد این نفس را از دست خود
روشته و بزردخت بیا و یزد که باد ندا
یخن باشد گریخته زود تر بیا پس و
نفس باشد

ایضاً اخطلس ابر پیغام بند داده باشد
جفر ام را داشته قایم حاضر شود کاظم و مصطفی ۱۴۶۹ هجری ۱۲۹۲ میلادی
ایضاً اگر غلام یا کنیز گریخته این معنی را بتواند و در میان آن اسم گریخته را بتواند
و در میان قرآن شریعت باشد لو اینها اوزشته شده بگذرد این اتفاق گریخته
آنها نخیزان بزودی در خودش حاضر خواهد شد و این معنی در صفحه سیماش آ

ایضاً بچون نوشته شد بگردانند

و بسیار مجرب و آزموده است
ستصیب لذین اجرموا

فقط فلان
بیکاری
کهنه پر بن ابرو
کهنه پر بن ابرو

فصل دهم در بیان شناختن خود

شخی که مالش را درزیده باشد و پیدا کردن وزد را سلطور شد باشد یا به که دو روی هم گیر شنیده و یک طرف گل از آنکه دسته داشت اسم آنکه که ظن وزدی بر او میزند با آنکه بطرف بتویند و سوره پیش را تا هر آنچه میعن بخواهد آنرا شخص وزد باشد طرف خود بخوبی بالغ ضروره گردش کند و آنرا در شکر نگردند اما اپاک و نام و گیری که گاه میزند بتویند و باز تا هما بجا بخواهند بعین طور عمل کنند او قیلک با اسم وزد بگرد و در چهار طرف این چهار اسم را بتویند یا جزا پل یا میکا پل یا استرا فیل یا غزدا پل پسند سو و کند و اشند ان صاحب حق را لازمه است که اگر واقع شوند که خلا شخص وزد است افتدی باز نکند که عیوب شاذ همراه است و بر قول شیخ سعدی که خدای هاست مسلم بزرگواری حلم که حرم بینه و نان بر قرار میدارد اینها هر که خواهد وزد را پیدا کند وقت صبح خود را بزیر طشت بند هفت تبار آنکه بخواهد و بطلشت دم کند و هر که را ظن میزد بگوید دست بطلشت بگذر بخورد و است در خود از زر بانگ برآورد اینکل بسیار مجرب و آزموده است ایضاً اینها برای پیدا کردن وزد بیاورد چند برق که ترجیح و برآوردن گک این آیه که میه را بنویسد و بعد اینم آنها چند گمان

پیش و بخت آینه بوزاند هر سر که روز باشد بیل در و لز فارس
آینه کر و بخت فتنم اولله الرتجون الى تاجن الشادق فالشارف قاقطعو
اید یعنایا جز اینها کسانکا نکالا من اللهم طبیعی کبری بشرط استیاط

اسعمل میما مجربت هضسل یاز دهشم در بیان عملیات و تعویذات رهانی جبوس

شخمنی که ناگرده جرم جبوس شود باید که اول و آخر بخت مرتبه در و خواند و این آید
خوانده بر امشتتها خود دم کند از قید جنس خلاصی خواهد یافت بشم الله الوتعجن
الجهن و کفی با الله و لیا و کفی با الله شهیدا و کفی با الله عالمها و کفی
با الله حینیا و کفی با الله هادیا و کفی با الله تنصیرا ایضا هر کمی
بلاد جو بلاد قصور در زندان رود این تعویذ را نشته در ستار یا کلاه خود نهاد
برکت این آید معطر رود تر خلاصی یابد هم اندیمه لجه الرجیم فصر من اندیمه فخر قدر
و بشیر ازو منین فائمه نیخن حاضرا و هو ارحم الشاچین

۷۲۷ ۱۱۱ هجری ۱۸۷ هجری عللا ایضا هر که مقید شود این شکر را زدن خود

بر این نوال کی جانب ناست و یکن بزیر خود و یکن و پر وی خود
ان شاء الله جبوس رود تر خلاصی مگر احتیاط شرط است منشیت

انضما بر ز جمع قبل از طلب اعفای این نقش را جبوس

بر کر خود بند و ایضا اند از قید خلاص گرد

۷۲۶ ایضا هر که معمیت شود این نقش را زدن خود

دارد بگران خدای تعالی رود تر راهی خواهیست

وقتیکه از جنس خلاصی یابد

نقش را در دریا اند ازد

هضم دوار و هم در بیان عملیات

۷۲۵ صفحه

و لغوی ذات داعع آش و سیمه
 از اکثر حمایت کامل نقوش است که هر کسی او را اطل آسیب گزد و در گوتش است اذفنت
 پارادان بود و بعد سوزه فاخته و مسوغه من مآیه الکرسی و سوره والطارق و آخر سوره
 خشر هوالدستی آفر سوزه والهچاهات گیری به و سوره جن را گفته تبریخواند آسیب
 گیری زدن چنان کو اسان از آتش سیکرید یا سوخته شود ایضاً برای دفع آسیب همان
 مبتدا که اصحاب بعثت بروار خانه خود نویکد بهر خانه که این اسماء معظم نوشته باشند
 لذر جن در آن خاذ بناشد الهمی مجرمت یمیلخا مکسلینا کشف و ططف آذر
 فطیونش کشا فیطونش بقیوونش یوانش و کلبه فطیز ایضاً چل همان
 برای هر مطلبی یازده مرتبه بخواند مقصد شر حاصل گردد و هر که را خل آسیب
 باشد یازده مرتبه برشیری و عیزه بخواند با ذبح خواهد بخواهد انش آش در ضم خرا آسیب خواهد
 شد آن چهل هما نایشت قادر دست قدر قضاوه قوه همراه احوال بعرقا و امع
 و قصش فی قیومش بمحج قلاش قطب المقام المقامات تقریزی قفتل
 بتعیول و رب قدمی عن العزم میما هیوم بقوه قیافی قیقات بدقفه
 قفقفه قمه هر قطا طی ما قنم قفنه قیافی ایضاً چل کاف از نصینی
 محبوس بحاجی قطب باقی خوشی اصلی حضرت شاه محبی الدین عبدالقادد جیلانی
 خواهی آن بسیار است و در این تحقیر گنجایش بیان آن نیست محضر اینکه برای هر مردی
 که خواهد شود بوقتی است خصوصاً برای دفع ضرر جن دلو و پری و عیزه بین
 السفع است هر کس با کر خلل و آسیب ایشیوس باشد باید که بعثت مرتبه بر و دهن
 خوازه هرگز برشایی آسیب نماید و بمریضه از نگشته اراد سوابیخ گوش بگذاشد تاگر و هن
 بیرون شاید و قدری از آن در حق این بگردان او بالله انش آسیب سوخته شود
 کروی سوچش بساغ و گران رسیده و بوقت سوختن هم فرماید کند ترجیه این چهل
 کاف که از تعیینات عبد الحنفی و ہوی ره با اصل عبارت برای فاده و ملاحظه ناظمین

و نوشته شد همیست چن کاف ^(۱) اکینک دستک ^(۲) اک بیکین و آکینه ^(۳) کفنا کهها
اکلین ^(۴) کان من کلکا ^(۵) نسکر کرا ^(۶) اکر ^(۷) فی کبند تجلى ^(۸)
مشکنکه ^(۹) اکل کشکل ^(۱۰) و کلکل ^(۱۱) کفان ^(۱۲) کفان ^(۱۳) اکاف ^(۱۴) کفونه ^(۱۵)
یا کو کیا ^(۱۶) کان سخکی ^(۱۷) کو کب ^(۱۸) الفلك ^(۱۹) ترجمه کافی است ترا پر در و کار تو بس ^(۲۰)
کفاشت ^(۲۱) کند تراز حاده ^(۲۲) پوشیدن شکار میث کد و راز میشود بروزمن پچو
رسن ^(۲۳) در جگراز کار دیجز اشد مثل هر بربری کر شکار راز پچه پر زور بخود بیر کش خصوصی
ترا کافی است که از اندوه و غم بخات بخت دایی ستاره دل من که مشایله استی از ستاره
فلک هر کسی اکه خواندن چل کاف ^(۲۴) با موکلان منظور حسب نشان پندسه اکه جپل
کاف ^(۲۵) موکلان داده شد بخواند بهر معقصی دارد حاصل گردد ^(۲۶) یا جنتایشل ^(۲۷)
یا ذولایشل ^(۲۸) یا جبرایشل ^(۲۹) یا کنکایشل ^(۳۰) یا مینکایشل ^(۳۱) یا نعایشل
^(۳۲) یا سرکایشل ^(۳۳) یا ههرایشل ^(۳۴) یا غزداشل ^(۳۵) یاد رعاشل ^(۳۶) یا میشل

ایضًا هر کس این همچل کاف ^(۳۷) نوشته نزد نوخداده

از شر دیوجن و پرمی محفوظ میماند .....

ایضًا این نظرها نوشته بر بازدی اسیدن و بنده

آسیدن و دور خواهد شد

ایضًا این فستید از حضرت خوی اعظم مردمیت
که بازد نوشته و در پنجه تو صاف طا هر چند ^(۳۸) و ^(۳۹)
کاسه ^(۴۰) اب نار سیده هند و ظرف راز و عن تنخ
پر کرده و فتیله را روشن سازد و بر شیرنی ثواب فائح

۶	۷	۲
۱	۵	۹
۸	۳	۴

بارواح حضرت پر صاحب بر ساند

آسید بفضل خدا دور شود

ایضًا برای کسی که بخانه او بجن

باشد و ساکنان خانه را آزار و

۱۱	۸	۱	۱۳
۱۲	۱۳	۱۲	۷
۶	۳	۶	۹
ع	۱۰	۵	ع

بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم إله العالمين مهديه مسنه الله
بسم الله الرحمن الرحيم

۸	۶	۵	۲
۲	۴	۶	۸
۶	۱	۷	۴
۴	۲	۸	۶

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۷۷۶۰۷۰۷۲۷۷۷۷

اویت میرساند این نقش
معنی داشته بود خان
چشمانته از شرخ مخفوظ
و مصروف نادی ایضاً
این نقش از سوره جن است
آنرا او شتر گردید طعن
بنده از تمام آفات خوش
از شر جن دو و پیری مخفوظ
و هر کسی از جن و چهار آزاری

رضید باشد بنویس و زندخون بکار دودو و جن دعوه از نژاد او گیرید و بدنظر نداش
ایضاً بخانه هر کسی بستیان کنون انداده این شکرها
نوشته بر دیوار روزی بقید بچشمانته از شر جن
مخفوظ خواهد بود و نقش مضمون این است

۷۸۲۲ ۷۸۱۷ ۷۸۲۴
۷۸۲۳ ۷۸۲۱ ۷۸۱۹
۷۸۱۸ ۷۸۲۵ ۷۸۱۰

۹	۶	۳	۱۶
۱۷	۱۲	۱۳	۲
۱۳	۱	۸	۱۱
۴	۱۵	۱۰	۵

ایضاً این نقش مبارک از سوره مزمیت
دو خواص آن بسیار است از انجمل یکی هرمن
مکر زیباید اگر کسی این نقش را با طهارت
نوشته زند خوددارد از شر جنون و جمیع

آفات و بلات محفوظ و مصونست بمحرب و آذ موذه است و نقش در نیز است

فصل سیزدهم

در بیان حلما مات سحر زده و عینکات
ولعو بیلات و دفع سحر

حلمات سحر زده اینست که روز بروز لا غرد ناتوان گرد و دواندن و فرزند و طعام و شراب
و از هم زیستان خود تفترت کند و خاموشی اد و سمت از و در آشنا نمایش شرخ بدایش

۳۲۰۶۲	۳۲۰۵۹	۳۲۰۵۶
۳۲۰۶۳	۳۲۰۵۲	۳۲۰۵۵
۳۲۰۶۴	۳۲۰۵۷	۳۲۰۵۸

و خواب کم رو و اگر بیدار شود حرف زده باشد و بعضی اهتمارا در وسرو اسماں میکند
و ساحرینی حکمت نشود میباشد و خاموش است پس هر کسی که ادراخ حکم کرده اند
این آن یک کرمیده ابر کافذ بارگفت باخون بده یا ماکان سیاه و باشک دزغزان و گلاب فرشته
و برگلوبی سحر زده بند و بر رفعت پارچه کافذ با قسم اند نوشتة تا هفت روز میکند
در آب بشسته و سحر زده بخورد مجرتب سیستانیه از الله لا يضيق عجل
المفسدین اهتما صنعوا اکید ساحر ولا يفع الشاجر حینت آن
پیش اهتیا اشراحتیا ایضا برای دفع سحر سوره معوذ تین را نوشتة
نزد خوددار و یا هر روز و روزگرد و یا بر کاشه چینی نوشته هر روز برسد این قدر
نهج سحری بروی کار گردن خواهد شد ایضا برای دور کردن سحر این دو نقش
نوشتة بیشود یک نقش قضیده برده و نعش و یک قضیده حضرت امیر علی
است این هردو نقش را ببریت آنها بر سید ایزرا افتمت علیکم یاد و غایل
و در سبزی گلی آب ریا با هفت آب جاه مخلوط کرده و در دیکت ریخته بزرگش آش
نموده و قی کرگم شود مخصوصا در طشت نشسته و دو قفاز حب راست آبراه بر سر
بریزند و این آیه کرمیده را بخوانند فلماتا جاما السحره تا حل المفسدین و وقیله ایه
قام شد اب طشت را در دریا یا در جوی بریزند تا هفت دزجین کند اشاده اند قدم

۷۸۶

۷۹۲	۷۹۳
۷۹۱	۷۹۰
۷۸۹	۷۹۲
۷۸۸	۷۹۰
۷۸۷	۷۹۱

فصل نهم کنجه

در میان پشمیرم و علیات و تعویذات دفع آن

مریض صحبت خواهد شد

۱۳۳۵۰۶	۱۳۳۴۳۲
۱۳۲۴۲۴	۱۳۳۴۳۲
۱۳۲۴۲۳	۱۳۳۴۳۲
۱۳۲۴۲۲	۱۳۳۴۳۲
۱۳۲۴۲۱	۱۳۳۴۳۲

در تقسیم فتح الغرب و غیرها متفق است که رسول الله صلی اللہ علیہ و آله و سلم و فاطمه زینب
 اشتر نظر بدز خود میتواند اگرچه بقدر فالشده تا شیراز بعایت قوی است بدانند
 داشت که در نظر عتمتی از بلاد هفت که حق تعالی در چشم بعضی از انسانان جنین
 طلق فرموده است چنانکه در شیش هفرب و مدان باز هر خلق فرموده و باشد و باشد
 که چشم بدصر میرساند و گاهی چشم به باش و عیال خود رفستان میزند و نظر بدش
 این از از ایام خود ساخت و مکان داد و داشت و زیع و عینه را صرز کامل میرساند
 و در حیدث آمده است که هر چندی نظر خوشانگرد فاش آد الله لا افقه الا بالله
 بگویند که از برکت ایکلامات معظم خوست هنر بذراں خواهد شد و یکنیت آن درست
 قدیمه معتره مفصل درج شده و در حیدث شریف آمده که از نظر بد کسی شخصی هنر ایم
 فوراً روی دوسته هر دو پای و شرمنگاه نظر اندازنه در گلیوف شسته آبا از راه
 شخص هنر ایم داشتند از فضل ایزد سپاه و قدر مرضی شایاند و این عمل در اکثر کتاب
 معتره هر قوم است که از بس بڑی فضی چشم زخم محجب است و در حیدث شریف آمده است
 که اگر از چشم زخم زنده برای شویدن روی دوست و جسم گفعه مشودی عذر بر فرموده
 آنهم مماید و در دل خود عنم و غصه راه مده متفق است که عثمان رفط خوش وئی را
 طاحنه کرد ارشاد و موند بدپرس که خالی از سیاهی بصورت اوبسا زند تاک نظر بد باید از
 نگند از ترمی میریت سخت این شخص مشود و که خال منیا بر حضره خوبان دن باید دفعه نظر
 نافع است پس معلوم شد که این خالی از صحت و صدق نیست ایضاً از حسن بھری
 فرموده که هر کسی از برخود یار بمال و عینه خیال اش کردن نظر بد باید که این ای کسی
 است مرتبه برخود یار بمال خود در نظر بد امر خواهد کرد و این بیکاذال الدین کفر و زنا
 لیز لقوونک با وصا و هم لیثا اسمعوا اللذکر و یقیلون آندر لمجنون و ما
 ایضاً در حیدث شریف آمده است که حضرت رسول صلی اللہ علیہ و آله و سلم برای
 حیشن علیها السلام بكلمات صفحه بعد آن نوشتند میشود متعبد فرمودند از احشرت

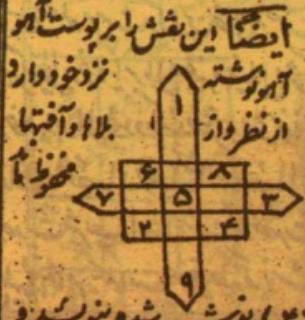
متقوی است که حضرت ابراهیم علیہ السلام برای حضرت اسماعیل علیہ السلام و حضرت اسمعیل علیہ السلام همین کلمات تعویذ رفته و مذکوره آیینت اینجذبات بیکلامات ایلهما انتقام از من کل شر شیطان و عما تیر و عمن یعنی لاقدا هر کسرا لازم است که این تعویذ را نوشه در گلوی طفلان خود او رید و هر طفلی که این تعویذ را گلوی او باشد او همچو آفات مخصوص خواهد بود ایضا هر کس این تعویذ را نوشته در گلوی طفلن سیا و زرد بفضل ایزد سماوی و تعالی از هر باد و نظر بمحظوظ ماند **بسم الله الرحمن الرحيم** انتهم آموزد بیکلامات ایلهما انتقام از من شر کل شیطان و عما تیر و عین لاقدا تخصیت نیخستن انت آنکه لااحوال ولا قوه الا الامير العلى العظيم ایضا برای رفع اتم العصیان این تعویذ را نوشه در گلوی بند او اعوذ باربد من الشیطان الرجيم **بسم الله الرحمن الرحيم يا ابا الله يا اغفو و لعنة الله على مسلئمان بن داود** یاغوفت یا آهیه ایشر بھیهای السرخا دل او خلدا فی ما شهد دنخات یعونه **لله في كل شفا و وحیله من یا حافظیه الله یا الله یا الله بر جنات یا الراحم الرحیم** و این فتیله را نوشه بپوزاند و خاکسته از بچشم طفلي **الله ۳۳۷۷۲۵۵۲۰۰۰۰۰۰**

ایضا این نقش را نوشه برآورده ای خود **۰۰۷۷۲۸۵۳۳۲۱**

بنده از نظر به محفوظ ماند

لکه**۰۰۷۷۲۸۵۳۳۲۱**

صفه	مالک	برکان	نیک	مالک	نیک	صفه
برکان	نیک	فرجه	برکان	نیک	فرجه	برکان
فرجه	برکان	نیک	فرجه	برکان	نیک	فرجه
علیکم						
نیک						
دلاخان						

ایضا هر کس که این تعویذ را که در صفحه (۴۷) نوشته شده بنویسد و در گلوی طفل بندد یا بر کاشه چیزی نماید و بشوید و با او بخواهد از نظر بد و بمحی

فصل دریان تعویذات کریم طفال

اگر خفن و خواسته ای مداری بسیار کریم
این آینه را زدن و شسته در گردان او به بنده
بسم الله الرحمن الرحيم شهد الله أنت
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا شَرِيكَ لَهُ

خواهش خواهش

ایضاً برای دفع کریم طفال بسم الله العالیه بسم الله عالیه
بسم الله عالیه منعاً بسم الله عالیه الائمه بنو الله الذي لا يضر مع آنها هشی
فلا يضر مع آنها و حفظ التعليم و حجت منزل من القرآن ناصو
رسناهه و رحمة للمرءین و لا يزد الطالیع للاحساناً این آیات مبارکه را
بر کاشی جین فو شسته و بشوند و بخواهش و برچره خفن بالند گردان و قطع شود و این دو
مشش با هم نوشته در گردان طفون شده که سارچجر است

بخت طلاق صدر نهاده

بلاد رمان خواه بود نش نشت

۳۴۶	۳۵۰	۳۵۲	۳۵۴
۳۵۰	۳۴۰	۳۳۵	۳۵
۳۵	۴۵	۴۴	۴۵
۴۴	۴۵	۴۳	۴۵
۴۵	۴۳	۴۴	۴۵
۴۳	۴۵	۴۴	۴۵
۴۵	۴۵	۴۴	۴۵
۴۴	۴۵	۴۴	۴۵

ایضاً هر کارین بعش

مکرم را با طهارت کامل

بر کافذ طاهر و بقدیم

نشسته بزمید و برگلوی طعلی کربسیار میگردند

کریم او سد و دخواهش

کنده و برگلوی طعلی اشاره گریتند

گرد و داز نظریه و جلد آفات

مبارا مخنو طبا

۷۸۶

ح ف ی ظ

ظ ی ف ح

ف ح ظ ی

ی ظ ح ف

ایضاً برای دفع کریم طفال شهد نهاده

مکرم را با طهارت کامل

بر کافذ طاهر و بقدیم

نشسته بزمید و برگلوی طعلی کربسیار میگردند

کریم او سد و دخواهش

کنده و برگلوی طعلی اشاره گریتند

گرد و داز نظریه و جلد آفات

مبارا مخنو طبا

۷۸۶

ح ف ی ظ

ظ ی ف ح

ف ح ظ ی

ی ظ ح ف

فصل شانزدهم درسیان در یافتن حال مریض

اگر در یافتن حال مریض مخطور باشد که او در چه مرضی بسته است یا که آسیب نداد است باشد که
اعف تاریخان نیمکون گرفته از آن گشت زیبای تاموی پیشانی مریض پیموده گیبار در درود
شریف و اعفت مرتبه سوزه حمد و یکرته آیه الکرسی بعد از غفارت به ایند عارا بخاند ششم
الرحم و الرجهم قیویش همیش و جهان پیش میمیغا شش شاهقش مذاقش آیند پیش
بر حمیت نیاز خدمت الر احیان بعد دریخان مذکوره را بالا پیا در بمند که زاد
باکشیده است اگر میکنند ان گشت کم شده باشد داشت که دیرو است و اگر دوست
آن گشت خلل آسیب دیگر است ان گشت کم باشد محراست و اگر چهار
آن گشت کم باشد اتم الصبیانت اگر کم ان گشت زیاده باشد نظر بدشت
و اگر دوست زیاده باشد نظر گفاره است اگر دوست ان گشت زیاده باشد باد زد
است و اگر چهار آن گشت زیاده باشد تسبیت و اگر زیاد و کم نباشد مرض جسم است
این گها برای در یافتن مرض این بخش را بتویید و بر نقش این اساساً را غفارت بخواهد
بر دست مریض مکنند اگر سحر باشد سر و دوش گران باشد و اگر آسیب باشد دست
مریض بدرزو و اگر مرضا است پیچ نرسود و اینست سهر ۷۸۶

۷۸۵	۳۲۷	۳۳۰	۴۱۷
۳۲۹	۳۱۷	۳۴۸	۳۶۱
۳۱۹	۳۴۷	۳۴۹	۳۶۲
۳۱۹	۳۴۷	۳۶۵	۴۲۴
۳۲۹	۳۲۱	۳۲۰	۴۸۸

داسنام آنست ملحسفا اباد ملحسفا ۷۸۶
ملحسفا بر این سلیمان اثر علی مجحن سلیمان
بن داوند علیه السلام حاضر شد شود

این گها برای بخوبی مریض و آسیب بار و یک سفالین فوکلی در ران بخش دهن
بر بخش شود و غفارت به بر سر مریض گردش داده در آن این انداده داشت از باکش خوب بر دهن
سازد اگر حروف سیفه برآمد بجز است اگر حروف بگزیند سرخ باشد خلل آسیب بخوبی ای
است و اگر حروف غایب شد آسیب سایر پری نقصان را باید نمود و اگر حروف قوت بسته بان ریا

باشد مرض معمولی جسم است هلاج بس سازنده بطبیعت خود نمایند و نعش این است
بسته ۱۵۴ و ۹۷ و ۱۲۵ و ۱۳۶

ایضا هر کسی مرض باشد این روز نامچه را لاحظ نکند و برای هر روز و شب آنچه حکم
باشد بر آن عمل کند از صحت شان مطمئن نزد تر شفای باید و حاجت علاج و نجات
والتجای حکیم و نیافی شافته **دوفمن شبنها** اگر کسی در این زمان بیمار گردد حامل بـ
ز محل است بر مرض نشست روز بسیار نخست باشد بسیاری او پدر عین و تحقیق باشند
باشد حلامت او اینست سرا او گران باشد و گردش نکند و جسمش ملزمه و تمامی جسم
گران باشد و شنگی زیاد باشد و خواب کمر و داگر طفین بسیار گردد حلامت اینست که
تمام روز بگیرید و پستان را در نیمی از اینست که مادر را دادیه اور و بروی غیری بطفل شیر
داوه نظر بدارد او بطفن از گرد و تاهفت روز گران باشد صدقه به (ماش سیاه کجد سیاه)
هر دو را یکجا رکبت و پارچه سیاه یا کمزود چهارگره و اندک آهن بکیفر محتاج باشد بد هنده
شب بسته بجهانها اگر کسی بر رضی مبتنی است لارگر دبیاری او بسیاری پری گذشت صدقه به
جانوری سیاه مثل ناخ و حیزه و چهار گز نارچ نه که هر چهار گوش سیاه پارچه سیاه نماید و در یکی کوش
قدرتی و گوش دیگر اذک آهن و دیگر نان بسته بدر ویش به و دیک تقویه و قمع نظر
نوشته در گلو بند و **دوفمن یکشنبه** اگر کسی بایشود عامل آن روز آفتاب است بسیار
تا چهارده روز در فایت سختی مبتلا باشد با اخراج محبت یا بسیاری او جهت بر زنده شدن
جسم نایمی خود را طعام سفید مثل شیر بزنج و خیزه لاحق شده است حلامت
اینست که در سرو جسمش گرم مثل تب و مقام شب تمام روز بسیار باشد
و چشم سرخ و رویش نزد باشد و با کسی سخن نکند و در خواب خوف کند صدقه
جزرات بزنج و پارچه استعمال شده از بسیار را با هفت نان از روغن سیاه پخته
کسی محتاج به شب بکشیدها اگر باشند شب مرضی عیل شود سایه پری سیاه یا
دویی است حلامت اینست که جمیش نشست باشد و در حذاف تبرند که گویا شخصی است ایاد
پا و جلد نکند و با کسی سخن نکند صدقه پارچه زدن گز اذک دویخ نزد باشند محتاج به

علامت و دلخواه استی حسم و تشنج پایی است صدقه هم بچه بر سیاه از او
 جو کسی زد عنکبوتی چهانگ نیمی محتاج به روز و زخم باشد اگر کسی بینا زد
 آن روز زهره است بر بیمار یازده روز گران باشد بیماری او بجهت خلیه خست
 دیگر جای خود بخوبی زین افتاده در آنچه جمی پوده که از حسم او هس کرده علامت
 استی حسم در مسراشد و در خواب کلمات لایعی گوید و چشم باشد صدقه خا
 چوار راه با خاک قبرستان که آنرا در هندی مرگ است کوئید با خون بز سفید تر کند
 و بچراخ آزاد اش بازدواند که سند در دهله‌ی گرفته بهم آشیانه از پارچه نیمی
 بند و در ظرف گلی نو نهاده رویش محکم کرده در دریا اند از دو یک نان په آرد تا پاو
 پخته زرد و شکر پا و بر او نهاده وقدری نقره و طکن گز پارچه سفید مغایر محتاج
 پدیده اگر طفل بیمار بشود بیماری او از ضد مردی یا پری یا جمی خود رون شیر و جهرا
 و بپرمه غسل کرد است علامت در دسته وزان و ازو از چشمهای او آب وان گرد و چهار
 زرد شتو و سیر برج چخه متحمل ده سه هم بعد اگر بیار شود بیماری او از سایه
 او رساند و سیر برج چخه متحمل ده سه هم بعد اگر بیار شود بیماری او از سایه
 دیو پری است صدقه روز عنکبوتی دوا و باش دوا و خود دوا سویا یا حاره
 سفید یا سیاه دقدری نقره اگر ممکن ناشد بیک نان ۳ دو پاؤ و زنی در روز عنکبوتی
 تزرکده شکر سفید اند از جمه و پارچه سفید و یک بضمه منع و آب تازه متحمل ده و اگر
 کسی بیمار شود حدود هم مریض و مادر اور راجح کرده و بر چفت طرح ده
 اگر گیت باقیاند روز شنبه است و اگر دو باقی ماند روز سه شنبه است و اگر سه باقی
 ماند روز دوشنبه است و اگر چهار باقی باز روز سه شنبه است و اگر چهار باقی
 روز چهارشنبه و اگر شش باقیماند روز پنجشنبه است و اگر هفت باقی باز روز

روز جمعه
 فصل هفتم در بیان تعویذات شفای اراضی متفرقه

باشد مردم معمولی جمیعت هلاجش سازند بجهیت حجم نایند و نقش این است
دسته ۱۸۵۴ ج ۲۵ هجری ۱۲۵۴

ایضاً هر کسی مریض باشد این روز نامچه را طالحظ کند و برای هر روز و شب آنچه حکم
باشد بر آن عمل کند از حسن شافعی مطلع شو و ترشاباید و حاجت علاج و پیش از
والتجای حکیم دینانی شافعه **دو خوشبینی** اگر کسی در این روز بیمار گردد حامل آن
زحل است بر مردی خست رو ز بیمار سخت باشد بیماری او بذریعه عم و تلحی باشند **چشم**
باشد حلامت او اینست سرا و گران باشد و گردش کند و جسمش طرزه و مقامی جسم
گران باشد و شتنی زیاد باشد و خواب کم رو د و آگر طفون بیمار گرد و حلامش اینست که
تمام روز بگیرید و پستان را در گیری از اینست که ما در ریاده ایه او را بروی غیری بطفول شیر
و اوه نظر بدار او بطفول از گرده تا هفت روز گران باشد صدقه به **ناش سیاه** کنجد سیاه
هر دو را یکچار کیت و پارچه سیاه یکت گز و چهار گره و اندک آهن بکیفر محتاج باشد به اینه
شبیت شنیده ها اگر کسی بر قصی منبت لا گرد و بیماری او بسبیا یه پری کنود هست صدقه به **چشم**
جانوری سیاه مثل زاغ و حیزه و چهار گز بارچه فوک هر چهار گوش سیاه پارچه سیاه نماید و در یک کوش
قدرتی **و گوش دیگر آن که آهن و دیگر نان بسته ببرویش برو و یک توپیز و فن نظر**
نوشته در گلو بند و **دو خوشبینی** اگر کسی بجای شود حامل آن روز آفتاب است بیمار
تا چهارده روز در غایت سختی بمندا باشد با لآخره صحت یاد بسیاری او جمهه بر زمه شدن
جسم یا بسبیخ در دن طعام سعید مثل شیوه برخ و حیزه لاحق شده است **حلاش**
اینست که در در سر و جسمش گرم مثل شب و تمام شب تمام روز بسیار را باشد
و چشم سرخ در رویش زرد باشد و باکسی سخن نکند و در خواب خوف کند صدقه
جزرات برخ و پارچه هستحال شده از بسیار را با هفت نان از روغن سیاه پخته
بکسی محتاج به **مشتبه خشندی** اگر باین شب مریض خلیل شود سایه پری سیاه یا
دروی است **حلاش** اینست که جسمش سست باشد و در خاف بر سد که گویا شخصی استیا
با خود کند و باکسی سخن نکند صدقه پارچه زرد و گک و اندک در عین خود باشد بمحاج به

و در فرجه خوبیستند اگر کسی در مایزه و زنبیل اگر گرد آن روز معلم با هم است بسیار پانزده روز
 گران باشد سپاری او بسبب نظر به زاغ و زعنای پری یا بسبب خود زدن طعام معتقد است
 علاوه اش اینست که در در سر و نشتی جگد و ناف و در تمام جسم او در ده باشد و اگر طفل
 بیمار باشد خلل آم الصبت یا ان است و ام اصبتیان زدن دیویست که طفل را از شیر خواه
 با او میدهند معیندا طفل خود زدن شیر مادر بایسان نمیکند که بخورد حقی که بلاکت بشود دیگر
 صدقه بلدی و سینه در بر سر طفل بالند و یکت با کیان سفید در بر سر چهار راه گذرنده
 شبد و شنبه، اگر کسی بسیار شود آش شخص از سایه خود حوف کرده بیمار شدید است
 صدقه بدده بیکت بز سفید و کنج سفید یکت پاد و یکت چهنه ایکت با یکنون سیم زدن از کی
 نیز و یک شوال فقره بمحلاج دهد روزه شده شنبه، اگر کسی بسیار گرد و روز منیخ است
 بر بیمار ده روز گراست بسیاری او بسبباید دیویست یا بخاذ او آسیب است یا بخانه
 او در ختنی است که بر آن گذر با حضر آسین است و نظر او بمریض ضرور سایند علامت
 اینست که در بیداری بناف و شکم او در دمیگیر و کف تمام جسمش میلرزد و خواب میزد
 صدقه بدده پارچه یکت گزندس و کنج و گلزار و یکپارچه هستگال جسم مریض و هفت
 آثار گندم و روز عنان زرد یکسر و منع بر بگشت سرخ مریض امعاینه کرده مبتجه پا مسد
 اگر طفل سپار باشد نظر زنی حرام خور یازنی دیگر نظر زده صدقه پیش بر بخچه
 و اذک پارچه سرخ مبتجه بمحلاج بدده و اگر زدن حامله سپار گرد بسیاری او ازین
 بحث واقع شده در وقت شب برای ضرور قی برخاسته دیوی برآ نعمات
 بوده نظرش بروی افتد و خوف برداشته علامت شد اینست که شکم در ده
 میکند و در یول او بدبوب باشد و تمام جسم او مثل اینکه خار فرد و صدقه بدده
 کبوتر سیاه فرج کند و خون اورا در ناحیه ای مریض بالند و با آب گرم بشویند
 و آب آزاد رچار جامه افکند مثبت مثبت اینست اگر بسیار شود بسیاری او بسبب
 خوف یا سری یا نظر دیو و پری است اذک اجوان بخورد و صدقه بدجه جامه افکند

ایا سیاه و پیرخ دیگن ان پچنه و یک متعال هنره بمحاج ده و در جهانها رسنینی
 آگر کسی بسیار شود روز عطاواره است بر بسیار پا نزده روزگران باشد بسیاری او انداد
 چهت است که خذ بزرگی کروه بود و بند روز فانگرد علاستش در دسر و پشت دینه
 صدقه بدهد روز غن زرد بیانان مایلیه و چهار مرتبه پارچه و قدری سیم و یک بخشیه منغ
 دیگنه سینه اگر محکن ش باشد یکت پاچه گوشت زاغ و زعن و یکت پا د بیخ و یکت پا د
 کبند سیاه مجتا جان ده و اگر طفلات بسیار شود نادریا دایه اور و بروی زن
 غیر شیرداده علامتش ایست که طفلن سخت شیر رعیت نماید و سنت نانه
 صدقه بچراع از د چهار رویه ساخته در آن روز غن بر زید و هر چهار طرفش روشن
 کند و در دیا اندازه و نمک و موکه و برج تخلص دهد مشبکه اند مشبه اگر شخصی
 در این شب بسیار گرد و در عنی میلا شده است صدقه ط پا د بیخ و پیرخ و پارچه تعال
 کرده مرضیں دو نان هر دو ط پا د ط پا د بستجی به د و خذ بچشیده اگر
 کسی بسیار شود آمزد و مشری هست بر مرضیں ده روزگران باشد بسیاریش بو جیزه
 غسل کرد و نست که نظر چه آیی بسی و جن او را ضرر ساینده است یا بضعف
 شب برای رفع حاجت بر خاسته و نظر پری بر او کار گر شده علامت او ایست
 که در دسر و در کم و در ناف دارد و در خواب خوف کند و نستی بروی غالب
 شود صدقه منغ بیخ و پارچه زرد و سرخ و سیاه و قدری بر گن حنا و یکت پا د کدم
 و قدری سیم داگر طفل علیل باشد اتم الصبیان او را شیرداده علامت
 ایست طفل شیر ما در را خود و اگر اندکی بخورد و استفراغ ناید و بسیار گریه
 وزاری کند و نمک تخلص بخشه زرد و بسیار شود و لاخ شود صدقه بچراع از د جو
 میازد و هر چهار طرف فیض روشن کند و پیش بین خچنه در دریا اندازه است
 پیش بشن اگر کسی بسیار گرد و بسیاری او بسیب ضرر ساینده دید و پری هست که بتوت
 شب در اشای راه فشار او دیو و پری را خوش اند و نظر بد او اثر کرد و است

علامت از داعضاد سنتی حسم و شیخ پایی است صد هر چند بزمیاه از دو
جو کیمی روزگن کنجد لچھانک بسی محتاج به هر روز جمعاً هف آنگر کسی بیماری تو
آن روز زهره است بر بیمار یا زده روزگران باشد بیماری او بجهت خلیه خست
و یا که جای خود بجذب روزگران افتاده و در آنجا جن پوده که از حسم او هس کرده علامت
سنتی حسم در دسر باشد و در خواب کلمات لایصی گوید و چشم باشد صدقه خا
چهار راه با خاک قبرستان که آنرا در بندی مرگ است کویند با خون زین سفید تر کند
و یکچنان ارواحش بازدارند که سپند در دهدزی گرفته بهم آشیانه از پارچه نیای
بند دود و در ظرفه گلی فونهاده رویش محکم کرده در دریا انداز دینکن آن پاره داده با
پخته روزگن زد و شکر داده با و برآونهاده و قدری نقره و طلا گز پارچه سفید بعییر محتاج
دیده و اگر طفل بیمار بشود بیماری او را ضد مردی بو و پری یا جهت خود نشود و جهزات
و بزهنه عقل کرد مت علامت در دسته وزانو و از چشمهاي او آب و آن گرد و دوچهه
رزد شود و شیر نوش دلخواح موی ذم غرغی باز از اگر فره بیوزاند دود و دانزاب جسم
او رساند و شیر برج چشم محتاج ده سنتی معین اگر بیمار بشود بیماری او را سایه
دینو پری است صدقه روزگن کنجد دوال باش دوال خود دوال مسوی یا حاده دار
سفید یا سیاه دهدزی نقره اگر محنن نباشد بیک نان ۲ دو با و دوزنی در روز عنکبوتی
ترکرده شکر سفید اند احتجة دپارچ سفید و یک بیضه منیع و آب تازه محتاج دهد و اگر
کسی بیمار بشود حدود هم مرضی و ماذر اورا جمع کرده و بر مفت طرح دهد
اگر یک باقیماند روز شبینه است و اگر دو باقی باقی نماند روز شبینه است و اگر سه باقی
ماند روز دو شبینه است و اگر چهار باقی باقی نماند روز سه شبینه است و اگر هجج باقیماند
روز چهار شبینه و اگر شش باقیماند روز چهشنبه است و اگر هفت باقی نماند روز

روز جمعه
فضل بحمد و بسیان تعویذات شفای امراض متفرقه

و حقیقی مخصوصی در رضی مبین است که در آن شخص با دیدن سوره امکن را در میان غاز سنت و فرمن
 میم بسم الله الرحمن الرحيم را بالف دلام امکن و صل ناید و چهل و یکبار ترا چهل و ز بلاد
 خاصله بخواهد و برآید که میریض با مسکور بخواهند بعض خدا شفای می باشد ایضاً
 اگر کسی بجای شو و سوره فاتحه را بر کار پر کن باز عفران و گلاب و مشگ بتواند دشمنی
 و میریض دشمن بخواهد از آن مریض ز دشمن شفا یا بد ایضاً هر کسی که تهار شود حضرت
 یا مسلم بخواهد و ترتیب آن ایست که اسم شریف یا مسلم را میکنند تکه هست و پنج زار
 مرتبه درین طبقه واحد طاق آنان را یک بخواهند ماسه باز خیار و غفت بخواهند و مدر شافی مطلق
 داده شیرینی تقسیم کنند اثنا اعده مریض شفا یا بد بخواهند و بخر بر سرمه است ایضاً اگر
 مخصوصی مبین است که در این شش آیه از قرآن شریف که آنها را آیات شفا مینا مند بر کار
 چیزی با اسم اند نوشته باشوند خاکه و در آن بشسته میریض بخواهند آیات ایست
 د و بیفت صد و دو قدم مو قمین ۲ و شفاؤ لیا فی الصدد ف در سی بیختر خ
 میز بظو نهاد شراب مختلف الو آنہ فیه شفای لله تعالیٰ و نشانی میز
 القرآن مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْوَمِينَ ۵ وَإِذَا مَرَضْتَ فَهُوَ بِكُفَّيْنِ
 شَفَلُهُو لِلَّذِينَ أَمْنَوْا هُدًى وَشِفَاءٌ ۶ ایضاً هر که بجای شو داین باعی
 با درود در اویل و آخربخواهند بعضی اند تعالی شفا یا بد رباعی
 ای در صفت ذات تو حیران که میه و ز هر دو جهان خدمت در گاه تو به
 علت تو ستانی و شفا هم تو دهی بارب تو بعض خویش بستان و بده
 ایضاً هر کسی را که در در سر باشد از اینگشت میانی و نز اینگشت هر دو جانب
 مریض پیشانی را اگرفته امکن بخواهد و امتنان از اینجنبش و بد که بعد امکن هر دو اینگشان
 بهم آمیزند و سه مرتبه چین کند انش دعه دزو سرشن فواراد و خواهد شد و باز بخواهد گردید
 ایضاً این لشش سوره فاتحه را برای جلد امراض معیند است که بر کار خذ
 یا کار پر کنی فوشته بشوند و میریض بنوشا میز از بعض شافی مطلق هر مریضی

۲۸۶۰	۲۳۴۴	۳۸	۷
۲۸۴۵	۲۸۲۸	۲۲۹۷	۲۳۲۷
۲۸۴۰	۲۸۲۸	۲۲۹۷	۲۳۲۷
۲۸۸۵	۲۲۴۸	۱۸۷۷	۲۳۲۷
۲۳۴۶	۲۸۸۷	۲۲۵۷	۲۳۲۷

ایضاً این نقش سهل است برگش
این را بروم جد و نشسته بر بازوی خود بند
ان شاهزاد تعالی از جمیع امراض محفوظ ماند

۳۵۴۰	۳۵۴۳	۳۵۴۶	۳۵۴۳
۳۵۴۳	۳۵۴۶	۳۵۴۷	۳۵۴۴
۳۵۴۶	۳۵۴۷	۳۵۴۷	۳۵۴۴
۳۵۴۷	۳۵۴۷	۳۵۴۷	۳۵۴۷

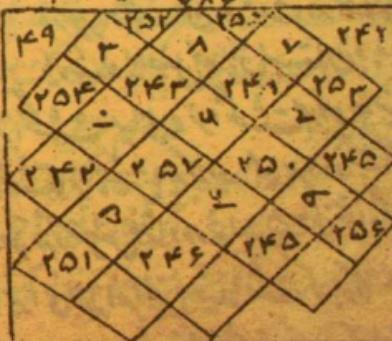
ترز خود دار و از جمیع آفات محفوظ و مصنون ماند اول اعداد یا حفظ را در مرنج رکن
بعد از اعداد یا حفظ در شلخت نویسید
در گلوبی هر چیز بند و شفایا بد و بست

ایشت:

۱۰۵۴۵	۱۰۵۴۸	۲۵۴۷
۱۰۵۴۰	۱۰۵۴۲	۱۰۵۴۴
۱۰۵۴۱	۱۰۵۴۶	۱۰۵۴۹

۴۱۶۱۷	۴۱۶۱۸	۴۱۶۱۹	۴۱۶۷۰
۴۱۶۷	۴۱۶۷	۴۱۶۷	۴۱۶۷
۴۱۶۷	۴۱۶۷	۴۱۶۷	۴۱۶۷
۴۱۶۷	۴۱۶۷	۴۱۶۷	۴۱۶۷
۴۱۶۷	۴۱۶۷	۴۱۶۷	۴۱۶۷

ایضاً این نقش یا حفظ و یا حی است
برگش بپسید و بر بازوی راست بند
زودتر شفایا بد و کسی که این نقش را حفظ کند

ایضاً این نقش بسترک از سوز و لقان است اگر در گرد و زدن حامله بندند صحیح و سلست

پا ایام سفره ماند و فرزند صلح و تن درست زاید اینضما این نکلرا او شتره در گردان
و اگر شخصی با عقاو و یقین کافی نزد خود دارد از همه مریض بند و اشت آنقدر رفته رود و تر
آفات بخوبی محفوظ نماند نقش اینست

ایضما بر کرسی برگ تنبول این آید

کریم را نویس و قلن از آمدن تب آن برگ تنبول را متعاینه کند اشت آنقدر تب کو اهر کرد
و اگر سباید بعد دور شدن آن برگ تنبول حارا نوشته باشد روز بنا فاصل در چاه
از راخه اشت آنقدر تعالی تسبایی و قدم دور خواهد شد آیده هست لایوقون فیها
شمها و لاذع همچو ما اینضما در گفت معبره بزرگان حقیق شده که اگر کسرات بزر
بگیر و این آیده کریم را بر برگ تنبول بارگ پیش نوشته مریض به بیند اشت آنقدر تب بند
خواهد شد و اگر بر تقدیر تسباید برگ مذکور را تائمه روز در چاه انداز و اگر خاست خدا
ست بار دیگر عود نمیکند آیده کریم است خلنا یانا و کوئن بید او سلاماً علی اینضم
ایضما برای تب لرز این اسما را برسفال آب بندیده نوشته بر بازوی راست
بندیده اسما شرعاً اینست اول روز یا میخیط روز دوم یا مخفی طط روز سوم
یا مخفی طط اگر روز اول تب نیاده نبند و گردن تا سه روز عمل کند اشت آنقدر نیای
ایضما برای وفع تب لرز یک حده لسن گرفته اسم دیگر ابر او نوشته در دست بندید
یا سه مرتبه چنان عمل کند اشت تب لرز دور خواهد شد در سه یا سه کسر
محبت آزموده است و در او شکت و شبکه هست اینضما بر کرس نه تب و لرز
خلک نباشد این نهشت از نوشته برگلو بشدد از قضل حافظ حقیقی بزودی شفایا به
بسی محبت از موده است و نقش شریف در پشت صفحه است

۴۹۷۵۲	۴۹۷۵۳	۴۹۷۵۴	۴۹۷۵۵
۴۹۷۵۶	۴۹۷۵۷	۴۹۷۵۸	۴۹۷۵۹
۴۹۷۵۰	۴۹۷۵۱	۴۹۷۵۲	۴۹۷۵۳
۴۹۷۵۴	۴۹۷۵۵	۴۹۷۵۶	۴۹۷۵۷
۴۹۷۵۸	۴۹۷۵۹	۴۹۷۶۰	۴۹۷۶۱

ایضاً برای وفع تب در زن نوشتة در گردن بند	ایضاً برای وفع تب در چشم خواهد	ایضاً برای وفع تب در چشم خواهد
یا در آب شویده مبریض	ایضاً برای وفع تب در چشم خواهد	ایضاً برای وفع تب در چشم خواهد
آنچه یا کشیده یا پنهان	ایضاً برای وفع تب در چشم خواهد	ایضاً برای وفع تب در چشم خواهد
بتو شاند از این تم صحبت	ایضاً برای وفع تب در چشم خواهد	ایضاً برای وفع تب در چشم خواهد
یا بدی مجروب از تزویه است	ایضاً برای وفع تب در چشم خواهد	ایضاً برای وفع تب در چشم خواهد

ایضاً برای وفع تب کهنه نوشتة در گردن بریض بند و افضل خداوند کرم صحبت یا بدی مجروب

۶	۱	۸
۷	۵	۳
۲	۹	۴

ایضاً برای وفع عارضه صبح سوره بسجه را نوشتة در گردن
بند و افضل خداوند تعالی از صبح محفوظ میشود **ایضاً**
شخصی از عارضه صبح باشد این تعویذ را روز یکشنبه اول

ساعت ششم لوح س کده در گردن بند و صرع او وفع خواهد شد گیرف لوح ایزابنیت
یا فهاد انت الدی لا یطاق انتقا صدیقاها و بطرف میر یامدنل کل جنبه بر
عیند بقهر هر زمان از این ناطه نهاده نیامدنل خلی حریست ایضاً برای وفع مانند
صرع این حروفه را نوشتة بر پیشانی مصروف بند و افضل همیع صبح حمد حمده حم
حمد حم
ایضاً هر کسی اکد عارضه صرع باشد بر روز سه شنبه مکعد منع سفید گرفته فوج
کرده از خون آن نقش را نوشتة بر گردن بریض بند و **فوج فوج فوج فوج**

فوج فوج فوج ایضاً برای وفع عارضه چیزی که سوره

بسم الله از چهل و یکت کسان و نیزند حروفی فقط و حرف یعنی و بزم
کشاده باشند در گلوی طفون سند و از حصن ایزدم تعالی آن ظفیل که این چهار
سبتگر بر گردنش باشند آبله در خواهد آورد و بسته بیار مجری شست **ایضاً**
وقتی که دکور برآدن آبله آغاز شود این لش را نوشتة بر گلوی طفون بند ند
از شاهزاد تعالی از پردن آمدن چیزی که محفوظ خواهد شد و نقشی «
صفحه بعد در چه نوشتة شده»

ایضاً برای دفع حاره شد آبله در سرفصل فقرات
زیسته بر بازو بند و نشانه تدقیق ایله دیر آید
لعن معظم ایشت

سلام	فولا	مررت	۱۳۲
۱۳۱	۱۳۲	۲۹۲	۲۹۱
۹۳	۲۸۷	۲۸۸	۲۶۴
۲۸۷	۲۸۸	۲۸۹	۱۸۷
۱۳۴	۱۳۴	۱۳۵	۲۹۱
۲۶۴	۲۶۴	۲۶۵	۱۸۷

انضام کسی که عارضه حیثیت لاخته
گردادین نظر شهادت بر مرض و
آیت شهادت بتوشانند از فضل خدا شیخ

صحت	ایشت	۷۸۶
۲۵	۲۵	۲۵
۲۱	۲۱	۲۱
۲۰	۲۰	۲۰
۱۸	۱۸	۱۸

ایشت	ایشت	ایشت	ایشت
ح	ح	ح	ح
ج	ج	ج	ج
ب	ب	ب	ب
ع	ع	ع	ع

ایضاً در زمانیک عارضه و بانی همضره
گردید و پاشادین نفس را نوشته بر گلوی
پرسن باشد او را بجز قضاوتی آئی سچ
ایضاً هر کسی را در درست پاشادین تعویذ را بتو
درست بند و اثاءه در زایل شود

ایضاً برای در دین سرایین تعویذ شریف را
در آخر جمیع ماه مبارک رمضان مقابل قبله
نشسته نویسید و بر سر پیغمروی در بند و اثاءه
تعالی کرد و در حواره شد فیض الله العجم الهربر از زیارت گفتم اللظا
ولو بشایش تخلص سایکا نمی جعلنا الشمس علیه دینا ثمه قضناء اینا
قضناء اینا ایضاً برای در زایش شراؤ شرمه بر بند
۱۱۱ هی هر

ایضاً شخصی که از میتوان خون جاری باشد از همان ۲۷ین شکل را با خون بر پیشانی او بندد آید و صحت گردد ای خون بخناه مادری که دختر ما را بحریف بر پا است ایضاً شخصی را که ضعف بصر باشد یا درستش سرخی یا درد باشد این آیه که میرایسته باز بعد غماز پنجگاه خوانده و حضیانش دم کند اثاثه مقدار چشم انداش تدریست و خوش پن خوابد شد فکه نتاعتنک غلطانک بصرکه ایوم حذیف ایضاً هر کسی از عارضه چشم در و مند باشد ایند عارضه بچشم دم کند صحت آن اللهم متغیری بجهنم فاجعله لا ولادیت و ادیت فی العدود و دناری فانصرف عن امن ظلمتی ایضاً هر کس هر روز بعثت مرتبه خوانده چشم اش شوب نکند وقت بصرش زیاد شود یعنی سیرقا ویریقتا ایضاً برای در چشم نوشته بچشم بندد و اینست ایضاً برای دفع شبکوزی این لشش ابرو ز چمازینه بنویسد و بر بازو بندد و بفضل خدا یتعالی صحت یابد آنست

محمد	احمد
مصطفی	مرتضی

وادم	راش	وادم	راش	وادم	راش
واده	واده	واده	واده	واده	واده
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
حاضر زار	زاده	حاضر زار	زاده	حاضر زار	زاده
ولوما	ارساع	ولوما	ارساع	ولوما	ارساع
هن	منان	هن	منان	هن	منان
بافت		بافت		بافت	

ایضاً هر شخصی که در زخم زدن یا
کلور درد باشد این لشش کرم نامه
بزرگ و بسیار و نوش کنند
در دفعه از موقوف گرد و کثر
بجز به کرده اند

ایضاً در گرد و زدن هر کسی که درد باشد این آیه که میرای
با لشش نوشته در گلو بند درفعه درد گرد و داشت آید
بسم الله الرحمن الرحيم الرحمن الرحيم إنا جعلنا في اعتاق

۳۸۱۱	۳۸۱۲	۳۸۱۳
۳۸۱۴	۳۸۱۵	۳۸۱۶
۳۸۱۰	۳۸۱۱	۳۸۱۲

نامه ایلی یا مددین اغذله هم فرهی ای

الآد: قاف فهم مفهم حوت

ایضاً هر کسی را که درد گوش باشد این آیه که میرای

نوشتہ برگو شنید و در دکم خواهد شد اینست بسم الله الرحمن الرحيم
کان لر نیم عها کات فی اذنیه و قرآن قبسه بعده این اینه فایرجن
آن زناه و باحق نزل اینضا اگر شخصی را حول لی بشد یار و زول او
دوزگر دین نعش مکرم را بر رومی دوکا فذ علیحده نویسید یکی را در گلو بند و
دویگر را شسته بنوشاد اینه حق صحت

اللهم	لا فتوة	اللهم العفت اه	اللهم
الله	لا فتوه	الله	الله
الله	لا فتوه	الله	الله
الله	لا فتوه	الله	الله
الله	لا فتوه	الله	الله

ایضا برای فح قول و در دل این نقش
معظم را بر وز جمعه قبل طلوع آفتاب بهشت
روز پرماق صلد نویسید اول روز نقش
نویسید یکی در گلو بند و دویگی را شسته
بنوشد و هر روز یکی تو شتہ و شسته بنوشد از فتن خدا یعنی صحت خواهد
یافت نقش مخطوط و مکرم است اینضا شخصی که خفغان یا در دل

پیشد این چند نقش را با طمارت
و با خلوص غبت تو شتہ و پار سمان
خام بسته بر دل بیا و بیزد انش آنند
هول دل سووفت خواهد شد در د

۳۲۳۰	۳۲۳۵	۳۲۳۶	۳۲۴۳
۳۲۳۷	۳۲۳۵	۳۲۳۰	۳۲۴۱
۳۲۳۶	۳۲۳۰	۳۲۳۸	۳۲۴۲
۳۲۳۵	۳۲۳۲	۳۲۳۸	۳۲۴۹
۳۲۳۴	۳۲۳۷	۳۲۳۷	۳۲۴۸

نقش این است

۷۸۶	۱۹۲۷	۱۹۲۸	۱۹۲۹
۱۹۲۵	۱۹۲۶	۱۹۲۷	۱۹۲۸
۱۹۲۴	۱۹۲۵	۱۹۲۶	۱۹۲۷
۱۹۲۳	۱۹۲۴	۱۹۲۵	۱۹۲۶

۱۰۵۸	۱۰۵۷	۱۰۵۶	۱۰۵۵
۱۰۵۹	۱۰۵۸	۱۰۵۷	۱۰۵۶
۱۰۵۱	۱۰۵۰	۱۰۵۹	۱۰۵۸
۱۰۵۲	۱۰۵۱	۱۰۵۰	۱۰۵۹
۱۰۵۳	۱۰۵۲	۱۰۵۱	۱۰۵۰

ویم کرد و پر زدن بد که او را بر پستان خود بمالد است و در زایل از ده و در ده
بختیه من

لُقْر شِنْدِمَان

عَرَّفَتْ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْقَرْشَى مُجَرِّبَتْ أَيْضًا وَإِنْ تَقْرِئَ بِرَأْيِي
أَفْعُلْ طَحَالْ دَرْرُوزْ چَارْ شِنْسَهْ نُوشَهْ بِرَشْتَهْ خَامْ بَسْتَهْ بِرَطَحَالْ بَنْدَهْ آنَهْ تَقْتَلَ
طَحَالْ بَجَاتْ أَصْلِيْ خَوْدْ خَوْهَا آمَدْ ۱۵۰مِ الْأَلَاهْ ۱۱۱

أَيْضًا وَإِنْ شَعْرَ مُعْظَمْ رَادْ عَرْوَجْ نَاهْ بِرَوزْ چَارْ شِنْسَهْ بَاطَهَارَتْ هَيْوَهْ فَهَنْ كَالْ
نُوشَهْ دَرْشَتَهْ خَامْ پَجَيْهْ بِرَطَحَالْ بَنْدَهْ آنَهْ تَصْحَتْ كَالْ بَلَيْهْ مُجَرِّبَتْ

سَعْدَهْ	مَامَلَهْ	مَهْمَهْ	مَهْمَهْ
مَهْمَهْ	مَهْمَهْ	مَهْمَهْ	مَهْمَهْ
سَامَادَهْ طَالَهْ	مَهْمَهْ	مَهْمَهْ	مَهْمَهْ
مَهْمَهْ	مَهْمَهْ	مَهْمَهْ	مَهْمَهْ

كَرْدَهْ بَيَانْ هَرْسِخْ بَنْدَهْ آنَهْ تَقْتَلَ ازْرَدَهْ
آيْضًا بَرَايِيْ دَرْرُوزْ چَارْ شِنْسَهْ نُوشَهْ بِرَشْتَهْ خَامْ بَسْتَهْ بِرَطَحَالْ بَنْدَهْ

۶	۹	۳۰	۲
۲	۱۰	۱	۶
۷	۲	۳	۴
۳	۲	۳	۴
۵	۸	۶	۴

آذَارَهْ شَكَلْ بَزْ كَوْرَهْتَهْ آيْضًا سَخَنْ رَاكْنَافَهْ إِلَازَ جَاهِيْ آفَادَهْ دَرَيْهَا
نُوشَهْ بَرَنَافَهْ بَنْدَهْ نَافَهْ وَبَعْقاَمَهْ خَوْدَهْ آيْهْ صَحَتْ بَلَيْهْ آيْهْ آيْهْ

۱	۶۷۵	۶۷۶	۹
۶۳	۸۰	۶۴	۱۵
۶۰	۶۷	۶۲	۶۰
۵۷	۷۶	۶۶	۵۶

آيْضًا بَرَايِيْ دَرْرُوزْ چَارْ شِنْسَهْ نُوشَهْ بِرَشْتَهْ خَامْ بَسْتَهْ بِرَطَحَالْ بَنْدَهْ
نَجَيْهْ بِرَكَمَنْدَهْ عَفَلَهْ عَفَلَهْ عَفَلَهْ

۱	۶۷۵	۶۷۶	۹
۶۳	۸۰	۶۴	۱۵
۶۰	۶۷	۶۲	۶۰
۵۷	۷۶	۶۶	۵۶

آيْضَا سَخَنْ رَاكْنَافَهْ إِلَازَ جَاهِيْ آفَادَهْ دَرَيْهَا نُوشَهْ بَرَنَافَهْ بَنْدَهْ نَافَهْ
كَرْدَهْ دَهَاهِيْ لَكَرْ دَهَنْصِهَاهِيْ شَكَمْ بَرَايِيْ إِنْ شَعْرَ دَأَكْ دَرَشَتْ صَفَهَهْ آسَتْ نُوشَهْ

برناف بند و اشانته	بجالت	اصلی عود نمایید نقش اینست
آنضما	اگر کسی مصیبت سنت	مشاذ پیش آید این
نقش را تو شسته	پنداشدا	نموده ته روزه تر شفای بد شو
معظم مردم	آخیست	
۲	۱	۶
۹	۵	۱
۴	۸	۱

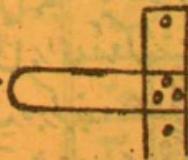
۲۵۰	۲۵۱	۲۵۲
۲۵۲	۲۵۳	۲۵۴
۲۵۳	۲۵۴	۲۵۵

شود حسب معنوں بول برآزگنده اینست عیطش عیطوش عیطوش عشت
 آنضما هر کسی که در زیر ناف رو باشد این آیه کریمه را به شاد مرتبه خواهد بر وضن
 دم کند و تاسه روز بر آن مقام بالد اشانته صوت یابد آیه کریمه اینست
 فیسیم اشانته الْجَنِينَ الْجَنِينَ وَنُنَزِّلَ مِنَ الْقُرْآنَ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
 للْمُوْمِنِينَ آنضما برای حارضند دفع بو اسیر ایند هارا هر روز بر کاغذ نوشته
 و شویده بتوشد فیسیم اشانته الْجَنِينَ الْجَنِينَ هنگام وقیمت منقوچ پس لا بر قدر قیمت
 شمسا و لازم محترم برگا آنضما برای دفع حارضند بو اسیر در روز شنبه در
 عروج ها یک دان لاط سویخ دار گرفته و اول آخرا مین درود را با اسم شده و دن
 آیه کریمه حتم بخشش عینی فهمم لا بر جیدون خواهد بر آن دم کند و بگرد
 بند و اشانته بوسیه دور شود آنضما

شخصی را که حارضند بو اسیر خونی نیادی باشد
 این شکلا ابروز یکشنبه تو شنبه در رسته ها بندد

اشانته صحت کامل خواهد یافت

آنضما شخصی را که حارضند بو اسیر باشد هر آخرا چهارشنبه وقت طلوع آفتاب این بتویید را
 بر پنجه شری نظره کنده در آنکه شست کند اشانته بوسیه خوب شود و آیه در صفحه بعد است

الْمَسْكُ الْمَرْأَةِ كَهْيَصْ طَهْ طَسْ طَسْ مِنْ صَقْ
 قَنْ آيَضَا هَرْزَنْ کَهْ فَرْزَنْ تَرْزَادِ بِرْبُوتْ آهْ بازْعَرْزَانْ وَكَلَابَ اِنْ
 آهْ رَانْوَشْتَهْ وَبَرْكَلَوِی زَنْ بَنْدَهْ دَانْثَهْ تَعَالَیْ فَرْزَنْ تَرْزَهْ زَادَهْ بَهْتَهْ
 وَلَوْ آنْ قَرْ آنْا سُرْتَهْ بَهْ زَجَيْهَالْ اوْ قَطْعَتْ بَهْ الْأَدْرَضْ اَوْ كَلَهْ بَهْ
 الْلَّوْقَنْ بَنْ لَلَّهْ الْأَهْرَجْ بَهْيَعَا آيَضَا زَنْکَهْ فَرْزَنْ شَرْشَنْ نَشْوَهْ بَرْكَسْنْ صَفِرْ وَزْدَ
 بَارِنْ آهْ رَاهَکَنْهَهْ تَنْكَشْتَهْ سَاخْتَهْ وَدَانْشَتْ کَنْهَهْ وَنَيمَشْ بَکَهْ دَشْتَهْ اَوْلَهْ
 يَازْدَهْ بَارْدَهْ وَبَخَانْدَهْ بَاطْهَارَتْ وَطَخُصْ نَیَتْ بَهْیَنْ طَرْقَهْ دَوزْهَرَهْ تَاهِلَهْ وَرَجَانْدَهْ
 اَلْخَواستْ خَدَایْعَالِ اَسْتْ دَرْسَانْ حَلِلْ وَزَحَلِلْ قَارَگَهْ وَسَبِيلْ بَهْجَرْبَتْ آهْهَتْ
 وَقْتْ لَامَدْ رِفْ فَرْدَهْ اَفَانَتْ سَخِيرْ اَلْوَارْشَنْ آيَضَا زَنْ رَاهَکَهْ جَلْ قَرَبَجَرْهَهْ
 اَنْ لَغْوَيْدَهْ رَاهَکَهْ غَدَهْ دَوْشَتَهْ وَسُوْیَدَهْ زَنْ بَجَورْ دَانْشَهْ حَلْ كَهْرَدَهْ لَغْوَيْدَهْ مَعْظَمَهْ اَسْتْ
 آيَضَا هَرْزَنْکَهْ فَرْزَنْ تَرْزَادِ بَهْ ۱۱۹۸۸۶۷ ۱۱۹۸۵۱

تَعْوِيْدَهْ رَانْوَشْتَهْ بَرْكَلَوِنْدَهْ وَلَعْوَيْدَهْ مَعْضَمَهْ اَسْتْ وَبَهْجَرْبَتْ

۷۸۵	۱	۱۳	۵
۷	۱۰	۶	۲
ماچی	۱۱	۱۲	۳

قَاعِدَهْ اَكْرَهْ مَنْظُورَهْ دَشْشَنْ مَعَالِهْ فَرْزَنْ تَوْلَدَنْشَنْ
 تَقْصِيرْ اَزْمَرْ دَيَارْشَتْ بَادَهْ کَهْ عَدَدَهْ اَسْمَهَهْ مَرْدَهْ وَزَرْزَادَهْ
 بَحَسَابَهْ بَجَدَهْ بَنْوَيْدَهْ وَبَعْدَهْ بَرْنَهْ طَحَهْ دَهْ کَهْ صَدَهْ جَهْتَهْ
 بَهْ

اَبَقْ بَهْ شَدَهْ وَضَنْوَرَهْ اَزْمَرْهْ اَسْتْ اَكْرَهْ عَدَدَهْ طَاقَهْ مَنْذَرْشَتْ بَرْجَشَکَهْ کَلَیْشَتْ
 آيَضَا هَرْزَنْ کَهْ اَكْرَهْ اَسْقَاطَهْ حَلْ مِشْوَهْ سُورَهْ اَخْلَاصَ رَاهَنْدَهْ تَهْخَانْدَهْ بَرْآَبَهْ کَهْهَهْ
 وَآنْ اَزْرَهْ بَخَورْ دَوْرَضْلَهْ اَزْرَهْ وَلَعْقَمَهْ قَرَادَگَهْ وَفَرْزَنْ تَرْزَادِ - يَاهْفَتْ شَرْتَهْ دَرْسَانْ خَانْ)
 گَرفْتَهْ يَازْدَهْ مَرْتَهْ سُورَهْ مَرْتَلْهْ بَارَانْ دَرْسَانْ خَوَانَدَهْ دَمْ کَنْهَهْ وَعَيْدَهْ حَتَمْ یَکَهْ بَرْآَبَهْ
 دَرْسَانْ بَرْنَهْ وَپَرْکَزَنْ نَهَانَیْدَهْ کَهْ حَلْ اوْ سَافَتْهْ بَنْدَهْ دَانْشَهْ اَقْدَتْهْ حَلْهْ بَرْکَهْ دَهْ یَهَانَدْ
 آيَضَا بَرَایِ دَفَعَ شَدَتْ دَرْدَهْ زَادَهْ اِنْ شَرْهَهْ بَنْوَيْسَهْ بَرْسَاقَهْ دَنْ بَنْدَهْ جَهْجَبَتْ وَبَعْدَهْ
 زَادَهْهَهْ فَوَادَهْ کَهْهَهْ . مَراَجَاهِیْهْ خَرْمَاجَاهِیْهْ شَدْ توْخَاهِیْهْ بَرَایِ توْخَاهِیْهْ زَادَهْ

ایضاً محققان فن ارشاد و فرموده اند که اگر زنی را در دشید بوقت زایدنش باشد
و فرزند تولد نمی شود این آیه را بر کاغذ نوشته بر زانوی چپ زن بندید است اند تعالی
فرزند مرتبه زاده و ترسوله شود و از دشت و سختی زن بخات باشد آیه کرمه اینست
و آفقت مدافعاً و تخلصت و آفنت لرمهها و حکمت آهنا و آشواهیتا
ایضاً از زنی را در زایدنش بشدت باشد و فرزند تولد نموده این نفع را نوشته
بر زانوی زن بندید زاده و ترسوله شود و بعد از تولد از زانوی زن باز کند نفع اینست

۱	۲۴	۱۱	۸
۱۲	۷	۲	۹۳
۶	۵	۱۰	۸
۱۵	۵	۱۰	۱۰

حیثیت هم در متفرق قات

در کتاب مسیطاط بمعاذ الله و نشسته است که هر کسی از امشتیاق زیارت خیر
خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و سلم پسرش باشد یا بر زمینه از برآوران و در آنجا به
الله صلی علی الحمد لله الذي لا يحيى ابداً اینت احمد در خواب بزمیارت جان باحال آن
حضرت مشرف خواهد شد ایضاً هر کسی که سوق بزمیارت حضرت رسول صلی الله
علیه و آله و سلم بسیار کرده باشد از در درست حججه بکناره بزمیارت **الله صلی علیه**
تسبید نامحمد صالوة تبحیث اینها من جمیع انجاخات و نظریه زنا بهما من
جمیع البیانات و ترکیب اینها اغلی المدعیات و تبلیغ اینها افظع الغایبات
من جمیع اینکارات خیالیکو و بعد المعنیات ایضاً کسی که در بلای مبتلا شده
بجوبی تسبیث اینله نوعم الوکیل ایضاً هر کسی که بجهنم کفر باشد این آیه را بخواند
ان ایشان می خیست رفع خواهد شد ایشان الله و ایشان الیهذا جیعون اللهم اسخرن
فی محبیتی و لخافیتی بخیر اینها ایضاً هر کسی که از ایشان سوزد اینه طار خواهد برد
مقام اتریم کند و اخاموش کرده ایذه بیان ایشان ایشان ایشان ایشان

لَا شافِي لَكُمْ اِنْضَمْا هَرَكَسٌ كَوْدَعْنِي مِسْتَلَدْ بَادَشْ وَرِيشَانِي خاطِرْ زِيَادَشْ
بِجَوَادْ لَا إِلَهَ اِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ اِحْلَمْ لَا إِلَهَ اِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
لَا إِلَهَ لَا إِلَهَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الارْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ اَكْلَمْ
خَوَانِدْ وَوَعَالَهُ خَدَادْ وَزَقَالِي شَكَالَشْ رَا سَانْ گَرْ دَانْ وَعَنْسْ رَاهَتْ مَدَلْ گَرْ دَوْ
اِنْضَمْا هَرَكَرْ بَغْنِي بَهْسَلَدْ اَكْرَدْ دَوْ بَگُونْ دَنَاحَتْ يَا قَيْوَمْ بَرْ تَحْمَنِيَكْ اَسْتَغْنَتْ
اِنْضَمْا هَرَكَسِي رَاسْكَلِي پَسْلِي چَسِيسْ آمِيدْ وَبَبَيْبَنْ پَرْ شَانْ خَاطِرْ بَادَشْ بَکْبَيْدِ بَنْجَانْ اللَّهِ
الْعَظِيمُ اِنْضَمْا بَرَائِي زَيَادَتِي حَافِظَهُ وَوَرَشَدَنْ شَيَانْ اِنْ اَيَاتْ كَرْ بَرْ بَرِيكَشِي
لَعْنَهُ نَانْ نَوْشَتَهُ بَنْهَارْ بَخَورْ دَوْ دَرْشَنِيَهُ فَقَعَالِي اللَّهُ اَمْلَكَ اَلْحَقِيَهُ دَوْ فَرِيَكَشَنِي
رَبُّ زَدَنْ عَلَيْهَا دَوْ زَدَنْ سَقَرْنَهَا قَلَاتَنَهِي دَوْ فَسَهَنِيَهُ اَنْهَرَ عَلَمَ
الْبَحْرَهُ دَمَانَجَنِي دَوْ دَجَهَهَا وَبَهُ لَا تَحْرَكَ لَسَانَكَ لَتَجَلَّ بَهُ دَوْ دَرْشَنِيَهُ
رَأَتْ عَلَيْنَا يَجْعَلَهُ دَقْرَانَهُ مَرْجَعَهُهُ، فَادَنْ اَقْرَانَاهَ قَاعِيَهُ وَقَرَانَهُ اِنْضَمْا
بَرَائِي زَيَادَتِي حَفِظَهُ اِنْ اَيَاتْ كَرْ بَيْهِ رَأَوْلَهُ اَخْزَيَارَوْهُ مَرْتَبَهُ دَرَوْ دَرِشِيفَ حَوَامَهُ
طَارَوْهُ بَارِعَدَهُ زَارْ بَخَونْدَهُ حَافِظَهُ اَشْ زَيَادَرَوْهُ دَوْتَ اَنْتَرَخَ لَصَدَرَهُ قَدَرَهُ بَلَهُ
آمِريَهُ قَاخَلْ عَقْدَهُ مَرْوَيَهُ سَاهَهُ يَقْعَدَهُ قَوْيَهُ حَلَمَ اَلْإِنْثَانُ مَالَمَهُ بَعْلَمَهُ
رَبَّتْ زَدَنْ عَلَيْهَا اِنْضَمْا هَرَكَهُ دَرْ سَفَرَهُ دَرِيَهُ زَرْ بَعَنْ رَأَنْ نَوْشَتَهُ زَرَدَهُ بَذَارَهُ
اَنْنِي سَفَرَبَرِوي اَشْرَكَهُ دَوْ قَوْشَنِيَهُ يَادَهُ گَرْ دَوْ مَجَربَتْ دَرْ بَعَنْ نَفَشَهُ اَيَتْ

اِنْجَهَا	دَرْ قَسْمَرْ مَعَانِي	وَنَشَتَهُ اِنْستَهُ كَرْ اَكْرَادَهُ
قَادَرْ	قَائِمْ	قَوْيَهُ
قَوْيَهُ	عَقْتَرْدَهُ	دَرْ قَاعِيَهُ
عَقْتَرْدَهُ	قَوْحَتْ	قَائِمْ
قَائِمْ	قَادَرْ	مَقْنَدَهُ

بَادَشْ پَشَدا وَمَخَانْ دَوْ سَوْدَهُ آيَهُ مَعْنَى اَيَتْ بَسْمَلَهُهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
فَاللهُ خَبِيرُ حَفِظَهُو اَرَحَمُ الرَّاحِمِينَ فَبَشَارَكَ اللَّهُ اَحَسَنُ الْحَالَيْنَ
وَأَسْتَوْعَدَ اللَّهُ دِينَكَ وَمَا الْكَوْنَهُ دَوْ فَجَلَكَ اِنْضَمْا دَرْ كَنَابَهُ بَنْجَانْ نَوْشَتَهُ

است و قیتل کرست و از از زنبوران شود باشد اندکی نمک در آب سایه کنند و در خانه افتاب
 و ایندر عاراست بار بخواهد از آنست آن دنیا ای و ریشه هست تمام زنبوران دور خواهند شد ایست
بیحکم آنها آشنا هبیا آذونی اصباویت و بیحکم و غنتیا لوچوو الیچیو
القیوم ایضا برای فض موران این آیه معظمه دیل را برآب خوانده در سورانها
 موران بربرند حکم ایدا آقواعل و نادا لنهل تا آخر آیه اینجع در منفتح الجبله
 مرقوم است ایضا هر کسرا کار و کردم یا سکپیر یا دیر جانوری زهر دارد
 بگزد باشد که ایند عارا هست با رخواهند بر قند سیاه دم کند و بر گرنیده بخوردند
 با شرست مزوذه با و بخوارند بفضل خدا تعالی صحت ناید و دعا این است
 بسم الله الرحمن الرحيم قل لا اعوذ بر رب الشهداء شهیدین شرکل عقوب
 و حیثیه لانهم بکند ذن کید او اکنکید اکنکل النکار فین اهلام
 روید ایضا برای جلد زهر این آیه را فوشنده و بکرید و برسانند
 قل لا اعوذ برب انتاس ما آخوند شوره ایضا برای دفع جلد زهر این
 آیه را برولی فوشنده و هل نهاده هرگز برتر کر ایست لعن الدین کفر و ای افراد
 ایضا اگر کسی جایش آتش کرفته باشد اسما اصحاب کفت را برگزار نماید
 فوشنده در آتش اندازد آتش فروشند و اسما ایست د الیه مجرمت پملخان
 و مکلیسا د کشو طوط د آذر خطبوش و کافشون و کافشون د تلیویل
 د بوانش بوس و کله هم چطیز ایضا اگر کسی جایش آتش کرفته باشد
 بگیر خواهند آتش فروشند ایضا اگر بران از آسمان نبارد و یکشیده از زمان
 در حالت زار باشند اسما کفت را بر کار خد سفید فوشنده در دیا اندازند ای اینه
 بارش هفت بیار و ایضا برای بارش چن اد عوف و را بر کار خد سفید بیار
 تخته چوبی دسته باره خست باروزد که با هم ز جنیش و هم شاهش ای بر غلیظ بارش
 دار از عیب نموده اگر دو و بار این هفت بیار د ایضا دسته بیش زیاده از این
 شود و ز راعت د مکانه ای از این رساده چهل و سی هزار عرفه دسته بر کار خد سفید
 باره خست سبز باید زندانش باشد هم بارش بر قوف خواهد شد مجرم بست ایضا

در کتاب حادث تورش است که اگر راه فرمایی اذل معاشر نشد بسته باشد فوراً رسید
ایند خارج نخواهد آنکه علمنا ما نیم و الا اینمان والسلام عز و
الا اسلام وال توفيق لما تمحب رقرضي وسته و رثبات الله ايضاً
و منصوص على القاصدين و غيره مروي است که در کسر جملان ما به بینید های طالب خواهد
و مسورة فا تکرارا باسم الله عز وجل از آفات زمان محفوظ نامه و در
بعض روایات آنده است که سوره میس کیکار خواهد بود راست ايضاً اکر شفیعی و
قطع کنند این لیام را ملاحظه نماید از حیث خوبی و بدی چنانچه در زاد المؤمنین و عزیزه از
حضرت علی بر ترقی علیه السلام رواست شده و شاهری آنرا سلطان درا و روده است
بر پیوند چاهمه نوز ا تو میدن چیزی شوی علیکم پیشان گشایید رزق و دو زدی و دشنه
پندتیا بسوزد در سرشنی پروز چار شنبه شادی ایشی چیزی شوی علیم ازاد باشی
بروز جمعه کنچ و مال طلبی بشنید رفع دخشم فی الحال بانی

ایضاً هر کسی که جامده و قطع کند باید بوجب این شعار ملاحظه عمل کنند
بسندی بود نقیض از حقیقت چیزی بود دو لغت درست و دو شنبه چو پوششی کنی
رسانید مسوز و علیکم پیشانی پروز چار شنبه دو لغت آنچه چیزی شوی ایشان
بروز جمعه و نیماه مکنند مایند چیزی تغیر حکایان شناورند
ایضاً در حسن حسین آنده است که اگر کسی جامده و پوشد این خارج نخواهد آنکه ملة
ائمه شلکت من خیره و خیره ما همراه و ای اعجمون ذمک من شره و شره ما همچو
له ایضاً بوقت در خشیدن بعد برق و بانک سخت بخواهد این آن معظمه
و مکر ته راهیست بیستح الاعد بحمد و والملائک شکة و من خفتیه
ایضاً وقتی که شیطان بحضورت خوفناک روما شود آواز بلند بگیر کوئید
ایه الکرسی بخواهد ایضاً هر وقت و زین بادهای تند و سخت و خوفناک بروزه قلن
اعوذه بربت القلق و قل آعوذه بربت الملاس بخواهد ایضاً بوقت کسب
و خیوف یعنی خوشیده بازه اگر فتن باشد پدر کاه حضرت مستحب الدعوة دعا
کند و بگیر کوئید و بخواز خواندن کشوف بخیوف مشغول شود و صدقه بجهود این دیانت

از صلم و ابوزاده نای متفوّلت است ایضاً از مرتدی و شائی دا بن ما جزو
حاکم متفوّلت است که وقتی که آثار بیلهٔ القدر مشاهده نماید اینه عارا بخواه الله ثم
از آن عفو و محبت العفو فاعطف عینی نیا لر کم الراچین اینضاً از مرتدی.
و حاکم متفوّلت که هر کو در بلای گرفتار باشد بتوهی اللهم اکفني بخلاف اللئے
لعن سلامت و اغیانی مز فضیلک عمن سواك اینضاً هر کو در قم من گرفتار
باشد و قدرت اوای نداشتند باشد این عارا بخواه آغونه ذلک من الهم و
الخیزین و اعوذ بذلک من العجز و الکسل و اعوذ بذلک من انجین و اعوذ
بذلک من غلبۃ الیعن و قهرۃ الرحال اینضاً اگر دست پای کسی است
شود شخصی را که زیاد تر دوست میدارد و یاد نکند و بهتر آنست که اسم شریف حضرت
حالم الانجیا محمد بن عبد الله صلی الله علیه و آللہ اور و زبان کند و درونا محمد و در بر او راح پاک
ایشان بفرستد چرا که مجتبی برین خلائق ایشانه اینضاً هر کسی که حصت سفر کند بدقت صحیح
از خانه پرون آید که روز پنجشنبه یا دوشنبه و شنبه باشد منا بست که پا بندی اجکام
بخدمت مکنند معاویت و نویست ایام را خیال نهند پا بندی آن کردن شیوه بزرگان ویست
و فیض مرویست که حضرت علی علیه السلام فرمود در وقت سفر کردن تقدیر عقرباً ملاحظه کنند
باشد و دیگر بستور بخوبی رفتار نمایند ایضاً از جیزروایت است که حضرت رسول
مراد ارشاد فرموده ای جیزروایت ادی که برای حصول اهل دولت سفر کنی و نزد اصحاب فیروز
حضرت و توکیر و افرؤن گرد جیزروایت کرد بحسب حضرت رسول ملتی اند علیه آن فرموده این ویج
سوره سمعطر را بخوان و سفر کن و اول و آخر هر سوره بسم الله بگو جیزروایت میگوید من بوجنی شاد
قل مایا هما دا اذ اجا دا قل هوا الله علی قل اعوذ برب القلوب دا قل اعوذ برب رب
الناس نام و کمال خوادم دراند که زمانی طی شدم و در نزد اصحاب خود بیز
وصاحب و فیز شتم پس از این بفرستد میتر که بهم بخواهد رسید

باب ششم و بیان معالجات مشتمل بر دوازده حضول

اندرین باب معالجاتی که در حدیث وارد شده است و با اطباء و حکماء قاضی و کمال

بعد خیره حوال قلم کرده اند نزد ناظران گردیده بدرگاه حسکیم علی الاطلاق اشان
جیغی نیز بخی است که از علاج مرقومه محل آرد بغض و کرم آنی شفای می باشد

فصل اول در میان تب

در تب و قرود می باشد که صاحب حق فرزند را بجزوه فتح اینست رغفن
و کافور برگات لذت باشد اصل ام تو سعفان مقتضی همیدا ز، خشیش سفیده برگات چوچه بشد
تجم عزفه مقشر، تخم خیارین، سخم کاهو، صسنبل و رگاب ساینده تخم تربز برگات یکتو لم
صحن عربی، بکر ایشان شاه آمیخته قرض سازند و چهار ماشه مریض بخورد شفای ایدانم
انصافاً آب لست بر زرده یکتو لست کر خام گیته و گرفته در شیر کاو آمیخته مریض را بخواهند
انصافاً برای دفع تب لرز منفر کر بخوار ایشانگ ساینده در قدسیا هست با هی هندا
بریز محراجی بند و قل از آمدن تب مریض را بخواهند آنیضاً برای تب لرز مندر پل
ساینده بر لیموی کاغذی افتاب زده پیشتر از آمدن تب در لرز با و بخورد اند

فصل دوم در میان جسر احات

در چنگ احمد روی میباشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم و شد حضرت زهراء سلام
علیها خون از زویی میباشد که احضرت می باشد و جناب امیره میباشد اخشد خون مسدود
پیغمبر فرمود که بوبیار ایشون را منه و خاکشیرش ام آن زخم ریخته و فراخون مسدود شد
آنیضاً ایشیم را بسوزانند و در جایی زخم خون پر کنند خون بند خواهد آمد

فصل در علاج خارش مین

دیگر چیزی نیز که استکانش بنالکن از حضرت سالات صفت اسلام علیه و آله و
اعظمند که عبد الرحمن بن عوف وزیر بن العوام خارش مین پیدا کرده اند
ارشاد فرمود که بر این من ایشیم بنو شنید آنیضاً برگ و رخت نیم زبر آرد
بیکوک در آب ساینده تا دو هفته بپوشند آنیضاً از این روش عن چسبیل بگلاب
خارش طعم خالص نموده در ظرف پیش از اخذتہ ماشرنی پند فینیا نهاده

تو تیای هنر زاده سایده و حسن مالک شناسانه آیینه‌ها بر این شاخه همراه باشد
زیگی هر یک نویسنده با بحثی ماده در شب بخیانند صحیح سایده و صاف کرده بپوشند
ایضًا موصل کنسل گرفته در انتش همینم بخواهند بعد بارگیت سایده دروغ عن کنجد آینه
بر خادش مدن بالا دید بعد چهار گھری از آب عسل سازد آیینه‌ها صابون را در آب آمیخته
بر غارش بالا دید بعد عسل نماید آیینه‌ها شوره قلیعی دروغ عن بخیه است بر مدن بالا دشخاییم
ایضًا برگ خنا دروغ عن گل سایده برجسم بالا آیینه سه کار روغ عن جنبیل گلاب
آب لیمو کافور با هم آمیخته بر مدن بالا نهاد

فصل حیاطم در میان دفع در دست

در این باجه مرقوم است که در سرمنبار کن سیف پیره هم کا هنگاه در کو میان آنحضرت برگ خنا بتعهد
سیف مروده اکثر مردم ارشاد می‌شوند که برگ خنا برای رفع دروغ منافع است وقتی که در کو
بسبب حرارت می‌باشد برگ خنا استعمال می‌نمودند و اگر ماده پیدا نمی‌شد جراح رامیخواشتند
ضد پاچامت سیف مروده آیینه پرست میلده زده پرست همیله کابلی پرست همیله میان
آنینه خنک برگ دام یک توکل کوفته و بخیه در پاچمینگن کرد و دروغ عن گلاد چرب کرده
و بقیام آورده میخون سازند و توکل در بر روز بخورد آیینه برای رفع دروغ سر برادر آب
برگ درخت ذوق اضافه کرده دوسه قطمه درینی چکانند آیینه‌ها برای رفع در
نیمز رز بخیل و شکر از دراند کشیده برخوره درینی بچکانند و روی را با تفاوت نشانند
ایضًا طول را در آب سایده و بر جسمین بچسبانند

فصل خشم در علاج در دخشم

در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم عارضه آشوب در دخشم زیاد شد
آنحضرت مردم را با استراحت و آسانیش ام سیف مرود و حضرت امیر مومنان علیهم السلام
در آشوب در دخشم رُظیب زدن رامنع سیف مرود آیینه‌ها شاهد گندم دروغ عن گلاد چرب کنند
دو زله خمیر کرده و چهار قرص نموده در کاسه گلی می‌نماده برگ روی اکتش خوب گرد و بسته شد

بر حشم کذا دو و قمی که قرص سرد شد بر دارد و قرص گرم شده و یک گرا یکذا از نهاد فر ص حپار می در
چشم آشکین نماید ایضاً نوده لذاد شد پھشکری بریان ۱۰۰۰ ماشه ایضون سرتی بر گ تر
هندی شاهزاده را سایده در پارچه بند د و برشم گذازد ایضاً لعاب بهدازه دیز
د ختر با آگشته آسخنخه در حشم بر زند ایضاً وقتی که در حشم سفندی پیدا شود این
دوا را استعمال کند و عن سیاه خالص برگ نو درخت نیزه تو ز صابون د و تو ل باز
بیخته در رو و عن مذکور آسخنخه استعمال کند ایضاً سر برای دهند و عنزه طفل خسته
لیکن د سپاری گکد و قیاسی بریان کیسخ پھشکری بریان ۱۰۰۰ مسخ رسوت یا سسخ
پاکیزه زرد خلاصه هم این د و تیرا در طرف سی بچوب درخت نیزه که در سر آن چوب سر
باشد حل کرده استعمال کند هجر بست ایضاً ناف برای ششکری شکر خالص
۱۰۰۰ ماشه در عرق ایان آسخنخه در حشم بر زند ایضاً آت پیاز در حشم بر زنید
ایضاً آت بر گ روش در حشم کند ایضاً ناف روزگوری است که در آن
حوضه زند فصل ششم در بیان اصر ارض دل

در شش زن ایوان او و دنو شسته است که سعد خرموده من همچنان شدم سپه پر محترم آمیعادت من
تشریف اور دند و ارشاد فرموده که در دل تو در دا بست عرض کردم بلی حضرت فرمود
که حارث بن کله را از استبدل تحقیقت بطلبید و گویید بمحبت عدد خزانی عجوه هم راه خود
بیا و روز چون که علاج انسان میکند و با تخم خزانها کوفته بتوشا نند ایضاً برای فرحت و قوت
دل و دافع خفغان آیه کیچه قند ده جزو بدستور قوام کرده باشد کی گلاب و مشک مخلوط
نموده و نشانید ایضاً مفرغ و مقوی دل محل گزنه بزرگی دو رکره با ده برای بر قند
مخلوط نمایند و بخوردند ایضاً ناف خفغان حاره آسینه نول یک تول لعاب برآورده قدری
شکر بتوشند ایضاً مسنده سخن ۱۰۰۰ ماشه آگه گشته شنیده ۵۰۰۰ ماشه در زنیم من آب
تر کرده بصلح صافت کرده با شکر مزفوج نموده بتوشند

فصل هفتم در بیان حذر کردن

بروزی اصحاب بجانی صیر فتنه و بسایه در حقیقت مشتند و از میوه و مردان در حضرت خود فرمود
همکنین بمن بی حرکت شدند اخیراً حضرت صلی الله علیه و آله را خبر دادند فرمود که در شکنها
آب پر کرده و مسد کنند و اذان صبح بر سر آنها بپرسیدند چنین عمل کردند همه آنها

صیحه و تن درست شدند همچو دیگر علاج زهر و غیره فصل هشتم درین علاج زهر و غیره

در حدیث آمد است که در خبر زین بنی ماده را بیران کرد و بود و بزر هر آن میخسته بود خوب نه
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و آله و آیت الله حضرت قدسی از آن تناول نمود بمن بیران آورد
داد که یار سول به زیاد از من نخوازید که بزر هر آن میخسته است حضرت آم آذرن را طلبی نمود
که این کار را اچرا کردی هر خنکد که اگر بخیر چرخستید زهر بشما اثر نمیکند آن حضرت چند لغت
نوش فرموده بودند که بر آن باز مطلع شدند که این مجذبه ظاهرا بر شد ولی یکی از صحابه پیر
قدرتی از آن گوشیت خورد و بود وفات یافت و حضرت امیر فرمود آن نزاع بقصاص صحابه
بعقر رسانیدند و آن زهر اثر کامل با حضرت نکردند که تا شیر کرد معنید احضرت مت
در میان شان جمامت نمودند و با صحابه فرمود چنین عمل کردند بعد از این حضرت چند
ابتدی علیه و آن تاریخ سال نمودند و مینفر مودند که بمحبت آن بخفر کرد خبر خود را ۱۴م
بعد سه ماه حنی سال وفات رسیده فرمودند که هام صدمه آن گوشیت خیر بر است
و حالاً هم از اثر آن زهر گهای من می شنکند آخراً امر شهادت یافته شدند ظاہراً
یکت آئی در باقی مایندن زهر بحسب مبارک آن علوم میشود که حضرت را پدر جهش شهاد
سر افزای گرداند ایضاً برای هر قسم زهر گرم بخچه علائقی اگر تازه میشیر گردد
یکت تولد و اگر خشک باشد شش ماشه در آب ساینده در روغن گذاشته بخوارد
ایضاً اگر خود ساینده بخوارد دافع زهر است ایضاً هر کرسنکیا
خورده باشد یک ماشه کا وزو چند توله گلاب محل کرده بتوشند دافع زهر است
ایضاً برای دفع زهر افیون بخ از دست ساینده بتوشند شاد
ایضاً برای دفع زهر افیون بخ از دست ساینده بتوشند

ایضاً برگ فو بیدا بخیر سایده بنو شاند ایضاً برای دفع زهر افون هیئت دوازده
 دوسته مرتبه بجز انداده ایضاً دفع مضرت سند و رادرک در نمک آینخته بخود ایضاً
 ایضاً دافع مضرت سیاه و شخوف زوغن بیدا بخیر و نجف ماش در پاد آثار شیر
 کا و حن کرده بنو شد ایضاً دافع مضرت کشت جات برگ فو درخت جان
 سه تول مشون نمک سایده بنو شاند ایضاً ایضاً برای زهر عنکبوت برگ خوره
 در زوغن زرد سایده لیپکند ایضاً ایضاً برای دفع زهر موئی شیر شیره برگ
 کیوندی ستر و زر بخوزد ایضاً جهینگاهی سه چار در حلن خزو داوود ایضاً
 برای دفع زهر مار برگ کیوندی سازد و در جسم اندازد ایضاً یک عدد ختل
 در حلن فزو برو ایضاً هرگ رامار گزیده باشد آنرا ببرند او جسم جدا سازند
 چنانچه یا که از انتش بخوزاند ایضاً ایضاً قدری سماگه تبلیا در زوغن آینخته
 مار گزیده را بتوشاند ایضاً مار گزیده را برگ فو درخت آنکه در قند شنا
 آینخته بجز انداد بالای آن روغن زرد بنو شاند ایضاً ایضاً کنگره بول
 سایده در بینی بچکاند ایضاً ایضاً ایضاً فغل دواش
 بخوزاند ایضاً برای دفع ستم عقرب آب لعن سه توله شهد شن
 توله آینخته بجز انداد ایضاً ایضاً شره آنکه بر عقرب گزیده بالنه ناف است ایضاً
 است ایضاً نکس برینش عقرب بالنه ناف است ایضاً
 سمنه رصل سایده ضاد غایید برینش عقرب ایضاً غلظ موش گرفته
 ضداد غایید ایضاً چوب لریزه برینش عقرب سمنه در دفع خواهد شد
 ایضاً سنکهها در آب سایده ضاد غایید ایضاً هرگ را عقرب
 برینش زده باشد بالی هور در قلیان مثل تباگو بشد ایضاً هرگ را زنده
 بگزد لعاب ایغول در سرکه برآورده بنو شد ایضاً ایضاً سبزی که در آب
 چشم می بساشد در سرک آینخته طلا کشند ایضاً ایضاً لعاب خلی و جازی بالد

آنضای مرس را بجای زنبور گزیده بالد آینضا سیاه دانه را صافه بالد
 آینضا بیبا کو نوشیدن بالد آینضا شد بخورد بیاد نماید آینضا راغن
 زرد پست یکبار شسته طلا کند آینضا کافور در سرکه حل کرده طلا کند
 آینضا پر جا کر زنبوران بسیار باشد در آنجا کند بکت یا المسن ببوزاند
 زنبوران گزیران شوند آینضا پر کر را چھپلی گزد سبیوس گندم را در آن
 خوب چوش واده لطول میازند آینضا پر کر طاقت گزیده باشد برگ
 سوره یکت توله خلف سیاه ۱۵ عدد سایده صاف کرده بتوث شوند
 آینضا پیاز را کوفته در شهد آمیخته ضماد کمنند آینضا پرگلی که گزیده
 باشد زبانش را برآورده ببوزاند و خاکستر شد را برزخم بر زند آینضا
 هر کسی با کسرگی بازگرد بانات سلطانی پاریگت سرگ میخ گرفته هفت بار
 ساوه و با قدر سیاه آمیخته هفت حت کند و بعک گزیده بخوارد آینضا
 برگ برگ گرم کرده برزخم بندو آینضا زیر خوده با چهار گرم آمیخته بخورد
 آینضا پرگلی گزیده شویند و داشته در آب کرم آمیخته با دخواراند
 آینضا پر کسیر اموش گزیده باشد تخم مرشی برگ نیز منفر تخم کر بخورد
 برآورده زدن آمنا در شاش ماده گاو سایده و حت مواده برآن طلا کند
 آینضا اگر زخم گزیده انان باشد برگ کوچی سایده ضماد کمند
 آینضا اگر گزد سوئزد کنجد سیاه در آب سایده طلا نمایند آینضا
 پودنیم بخورد نمافت آینضا برای دفعه هر هزار پالینی کنکهور و
 روز عن کنجد در چهارخ ریخته و برآفروزو و میستد چهارخ محل سواده دز و خنک
 باقی ماند آن دو عن را بوضع در مالد انثم نمود در حزب شود آینضا اگر زخم
 گزیده چونکه سواده تخم خشخاش سایده ضماد نماید آینضا پیاز المسن را
 سایده ضماد کند آینضا میگون گزیده مردا ارسنند و نمک فرات سایده ضماد

فصل بحث در میان ضرب

اگر پیغمبر انسان ضربی رسد برگ محل ۲۱ عدد سایده در قندیساه
آیینه هفت حب سازند و تا هفت روز بجزود ۱ یضا با دنیان خام
در شکر آیینه بجزود ۱ یضا نمک چهارماش شکر سفید چهارماش سفوف
کرده بجزود ۱ یضا جو اینهود یکت مایشه بجزود ۱ یضا گندم را سوزد
خاکستر آمزا در قندیساه آیینه حل کنند بار و عن زرد آیینه بجزود ۱ یضا
پھتلری یکت مایش در زو غزن فرد بر بیان نموده و برشکر آیینه بجزود واین را
بطور حلوا سازند آیضا برگ سبزه و کنجد مساده کی گرفته طلا کند آیضا
دست و پایی کی بجهة رفت را در پست و بالایا بسب و باری ضربی رسد کنجد که از
آن روز غزن گرفته باشند در آن خوب سایده باشند بزیده و برروی پارچه گشته بران

فصل دهم در بیان علاج سوخته

هر که از آتش سوخته باشد و حت درخت قرمهندی در رو عن کا آیینه بر روضع
سوخته غالد ۱ یضا اگل پر تلاش کرده برگ و آن گرفته در گل آیینه نم کرم طلا کند
آن یضا برگ از ده افسرده و ایش را باشند آیضا سبزی خوش اب طلا کند
ایضا امرکت راشتی بیان نه آیضا برگ انار سایده طلا کند آیضا
سیب را سایده در سفیدی خم مرغ آیینه خوش طلا کند آیضا کاه کهنه سوزرا
در رو عن سرسخ تیخجه بالانه آیضا گندم با آرد جو در آب حل کرده بالانه
ایضا برگ و درخت بیری در آب جزرات آیینه طلا کند آیضا هنات در آب
سایده بمالد آیضا برگ بیری صحواني در رو عن کنجد سایده خماد کند آیضا اگر
مبن کسی از آتش بازی سوخته و پوست آن از جسم جدا شود والیار یکت سایده در
رو عن آیینه ترا اقش نهند و قیکه هر دو یکدلت شود بر بدنه بالانه افشم و زداینکن باین

اپنای خدا بر کجا نمایند ایضاً علاج سوخته که کات احروفت
باده بخوبی کرده ام برای قاده عام قلم غوده میشود اگر آزانیش آنرا بخوبی کنم کتاب پسینا
طویل میشود و از دکتر عظیم الشانی دو صاحب هنری هست نذر ناظرین فوتشته میشود
هر کار از آتش بنورد بسیار دچوز قلی و در آب ندارد که دود برآورد بعد اندکی توقف نماید
وقتی که چونه قلی در آب فرو نشیند آب نماید اول اور اگر در اندکی زو عنین سیاه با انگشان حل
نمایید که روند و آب بکمال شده صورت نژاده نماید آنرا بر موضع سوخته میگذشت
بساعت بالاند از آنست فوراً سورش آن پر طرف و زخم آن وزنی بیشتر خواهد شد
کی از اثر و بخوبی آنرا بخوبی مسما م شخصی بود که خلی عشق و هم ابکشید و داشتند
و بخوبی از آنها خلی خوشبینی بیشتر از همه آنها بود آتش از فرو
بودند برای طبیعه سخت کی از آنها افتاده در آتش و تمام بال و پر او سوخت و یک قطعه بود
سرخ نانه بیود فوراً امر نژاده نمکور با لایه درست کرده و آنرا در آن نشانیدم از هضن خدا از
آن نانه بیود بعد از یک هفته پر و بال او پر فون آمد چنانکه در یک ماہ کامل بال و پر او میشی

فضل ماردهم در کسانیان علاج و فیوه سحر

متقول است که یهودی ناجم و بوجو و حضرت اقدس نبی صلی الله علیه و آله و سلم
سحر نمود و اثر سحر در وجود نبی مختار گشت ارشاد فرمود که بر من جامات گشند یعنی
نهاده بچشمی مودن باید همان دو این سلطان میگویند که مصلحت از اثر سحر بر ذات اقدس
نبی مختار آن بود که بر یهودان منکشف و یهودا اگر دوک حضرت سختی مررت ساخریست
بلکه رسول بر حق پیغمبر صادقت و این معنی جواب همان یهودی فاست ایست که حضرت
رسول ﷺ را ساخر میگفتند حالا که ساخران را سحر بخواهند پیش ضرر نیکند لمنداد عوی
باطل یهودا از این فرض خود و از این حرکت یهودان عزت و توفیر اخیز هست را دوچندان
از دو پیش معلوم شد که این عمل برای سحر عیند تراست

فضل دوازدهم و زکیان شیخ حبات متفرقه

لغش سیدهانی
 ۷۷
 هر که را در دهان آبرافته کا و زبان سوخته بسته باشد که پس از میکنند
 د راه ره طه
 در دهان افشارند لغش خمیر پر کاره مقوی مانع نشاسته نگزند کیتو از لغش مریان یکتول
 مغز پنهان کیتو لد و از خشخاش شن سفیده ۱۹ آش شیره مغز با دام کیتو لد مغز خشم کرد و دی شیرین
 ۲۰ آش مغز خشم کا همو مقشره ۱۹ آش نهاده ۲ تو لد مسکر که تو لد از همد و دی خوده پرسند
 سعینه درست نمایند لغش خشم کا همند کلندان چ درخت جامن ۲ تو لد سوخته
 سوان کمی ۶ آش شنگ بر جراحت ۴ آش شیر سیاه ۱۳ آش مصلکی رویی ۶ آش کلتا
 ۷ آش شیر عانی ۷ هماش بیریان کرد آبده را که فرد و بجهة آمیخته سوزن تیار سازند
 لغش خلابی متصور ع دم گلبه ری زنده بزیده خون تازه جریان مصروف بر زند ۱۵ انصنا
 گرشت گلبه ری بیریان ساخته آند که مصروف را بخوارند لغش خلابه را در گوش بگ
 نکه در سن گرفته عرق آن افسرده نیم گرم در گوش بر زند مجرب و آز موده است انصنا
 آب درون کلو آب مردق مولی گرفته در درون عنای دادم شیرین آمیزد و جوشن ۹ و قی کله
 سوخته مشود و درون عنای چیانه در گوش بر زند مجرب آکه از میانی سپیار خون آید
 بسندی آن لایه سیرا میگویند کتابی خود را صحرائی در آب ساشه برد و غم صنماد و سازند
 از این آبدست خون سعد و دخواه شد لغش خشم که سرمه فردان یعنی کتمانی ابرک نیز به آتش
 سوخته نمک طعام آمیخته بخونزند ۱۵ انصنا چشچ شفر قد ازو عناب ازو باقلال است
 هر یک ۲۰ آش شنگ خطر کیت امشه رت اتسوس نمک هماش شکر تیفال بک امشه سند و رک
 بک امشه بیر ادویه را که فته بجهة پارک ساخته در لعاب سخن خطی حب نمایند
 بقدرت خود سازند و اکثر در دهان دارند مجرب و آز موده است و اکثر
 حکماء را بر سرین اتفاقی آن اتفاق است لغش خشم طحال عرق
 که راه ده صحرائی تو لد آب قیلان کریک سبنا ز روز قیلان کشیده باشد
 چهار تو لد هر دو آمیخته باشند مریض را بتوشانند تا هفت روز این شناسد
 تغایی فائده خواهد بخشید فتح خشم بفو ۱۵ استمرو رسوش بشیشه رفع
 کرده و با هم آمیخته بخونزند بار سوت را در مسکر آمیخته بخونزند لغش خشم
 قوام سیزیر استخوان پنج بیشتر ساشه طلا غایند ۱۵ انصنا شلم

نهاد سایدۀ زینه بیزد مش مرهم ماخته استعمال نمایند گفت خواست
 خوار فرخاد گش و دا کو ته گند بک در تیا مردار سنگ سنگ جهات
 اول این چهاراد و ته در کھرل خوب تر سایدۀ بعد پاره آمیخته خوب تر حل
 نمایند بعد از آن نمکن و تو له با روغن گاو و یکصه و یک مرتبه شسته ادویه
 آمیخته استعمال نمایند مجرب و آن مولده است گشخانه جدید مر
 هر ق برگ ارقی سبز افسرده فلفل سیاه آمیخته تا چهل وزنی چوپی بروشد
 و بجز نان خودی همچ چیز دیگر بخورد مجرب است گشخانه تو صک پوست
 ابخیز ریشه‌تی تو له پاچی ۲ توله گند بک ۴ ماشه همد سایدۀ از پارچه جنبه
 در جغرات آمیز کرده ضماد گند و بقدر مقدرت تو فیق بوقت صحبت
 پارواح مبارک حضرت پیغمبر الزمان ره فاتحه بخواند ایضاً فخر
 و دیگر نافع برصح مزببی ۹ ماشه قوتیا ۶ ماشه هرد و دوار عرق
 لیبوی کاغذی خوب حل کرده مناوی سر صحرا فی حب صارند و وقت
 حاجت در عرق لیبوی خل کرده در روز و نسۀ مرتبه طلا نمایند ایضاً
 با پنجی ۳ ماشه پارگیت سایدۀ در آب حفرات آمیخته وقت حاجت طلا
 نمایند گشخانه برصح سماکه ۷ ہلدی سینه در مناوی الوز بن
 اگرفته در عرق لیبوی کاغذی پارگیت سایدۀ طلا سازند گشخانه
 خضاب ہلیل سیاه ۶ ماشه مازد ۶ ماشه بربان براده مس یک
 توله نوشادر بریان یک توله کسیں یک توله قنفل ۴ عدد تو تیا ی خدام دوچخ
 در آب ہلیل جهابسته و قی کر ضرورت باشد چیز در آب ہلیل سایدۀ استعمال گند
 مجرب است فخر زیر که شیری پیاز و لیسن ہردو ماشه آرد ماش یک ماشه الباچی کلان ۱۰
 وزنگ یک ماشه مرچ سیاه یک ماشه رنجه یک ماشه زعفران یک توله آیینه
 بری تیار گند و در آب خشک گند و بوقت ضرورت و حاجت استعمال گند

شنجه هر هم زان سو در نسبت ۴ باشد سه سه کا ۲ قوله گویی کل بیک تول
 هوم بیک تول هم را آینخته حسب دستور برهم تیار نمایند و ضمایر نسبت
 شنجه هر هم سوچ سینه در ۴ قوله سفید کاشغی ۴ قوله شب یا نیز
 ۴ قوله گرد - تول نیلا خوش تھایت باشد هوم خام ۶ قوله روز عن کنجد ۶ قوله
 اول روز عن را گرم کنند و بعد هوم را در آن آماده نمایند وقتی که روز عن با هوم با جسم طرق
 خلوط گردد بجه اجزا را بارگیت ساینده وز رو عن بر زندجت دستور بر هم تار
 سازند این هر هم برای تمام دنبال و جراحات مفید است فتح هر هم
 سفیده ۷ باشد سنت جراحت ۷ تول گرد بیک توله روز عن کنجد ۷ باشد
 هوم فرد ۸ تول هر بیک نیم سوخته بصورت نان خوار و آماده حسب دستور
 هر هم سازند و ضمایر نسبت شنجه هر هم سینه زنگار ۹ باشد سیما به
 ۹ باشد گند و بروزد ۳ توله بجه او و را آینخته در آب یکصد شصت
 مرتبه شسته بر جراحت بکار ببرند و این هر هم برای هر قسم دنبال مجرب باز نمود
 و مفید است سیما ۹ باشد گند و بروزد ۳ توله بجه او و را آینخته رانش
 نخند وقتی که همه او و را با هم بیک ذات شوند از آتش فرو د آور و حسب
 دستور هر هم سازد برای تمام دنبال و جراحات مفید است بعد از آتش فرو د
 او و دن از آب یکصد مرتبه شستن با یه هر هم سینه رو عن کنجد ۵ تول
 هوم بیک تول سفید کاشغی ۷ قوله کافور ۷ باشد روز عن را گرم ساخته و
 هوم را در آن آماده نمایند شود از آتش فرو د آور د یکصد مرتبه با آب
 لشسته استعمال نمایند تهمت الکتابت بعیون الملک الوفه اباب فی غیر

در مصادن المبارک ۱۳۹۲ سال نهضت اسلام